

Zasavski TEDNIK

Štev. 2

TRBOVLJE, 11. JANUARJA 1958

Leto XI

Redakcija: Okrajni odbor SZDL Trbovlje • Ureduje: uredniški odbor • Odgovorni urednik: Stane Šuštar • Naslov uredništva in uprave: »Zasavski tednik« Trbovlje I, Trg revolucije 28 • Telefon števil. 91 • Račun pri Komunizma: Trbovlje 62-KB-10-146 • List izhaja vsako soboto • Letna naročnina 400 din, polletna 200 din, četrtletna 100 din, mesečna 40 dinarjev • Tiska: Tiskarna Časopisnega podjetja »Slovenski poročevalci« v Ljubljani • Cena izvida 10 din • Rokopisov, ki morajo biti v uredništvo najkasneje vsak torek, ne vračamo.

Zasavski tednik

najcenejše slovensko tedensko glasilo

Vsakoletni januar je mesec našega časnika. Zatorej nam dovolite, dragi bralci in prijatelji, da nekoliko pokramljamo z vami o stvareh, o katerih sodimo, da je prav, če jih veste.

Menda se ne motimo, da večini naročnikov časnik ugaša, da najdejo na njegovih straneh precej raznega gradiva, ki ga radi prebirajo. To smo spoznali najbolj prejšnji mesec, ko so nam ljudje odgovarjali na razpisano anketo. Mnogi so tudi povedali, kaj bi še želeli najti na straneh časnika, česa je preveč, in podobno. Zdal lahko povemo, da bomo to želje, kolikor bo v naših močeh, upoštevali in jim tako ustregli. Toda ob tem se zavedamo, da prav vsem ne bo mogoče ugoditi, čeprav to močno želimo. Ko urejemo list, se zavedamo, da mora biti časnik politično, gospodarsko, kulturno, skratka družbeno glasilo našega okraja, obenem pa jugoslovanskega, kajti ni moč obravnavati nobenega vprašanja ali problema ločeno od naše celotne skupnosti.

Doslej malone ni bilo naročnikov, ki bi nam pisali, da je naš list predrag. Mnogo več je bilo tistih, ki so za novo leto želeli edinele to, da bi cena časnika ostala enaka kot doslej. Vsem tem in ostalim lahko sporočimo, da se ne bomo podražili in bo cena torej tudi v bodoče za naročnike 400 din, za tiste pa, ki ga kupujejo v kolportu, 520 din. S to ceno pa se uvrščamo med redke slovenske, in če hočete, tudi jugoslovanske tednike, ki so tako poceni. Naj vam povemo, da stane posamezen izvod okrog 25 din in krijeemo razliko z oglasi podjetij, ki razumejo naše težave, in s pomočjo okrajnega ljudskega odbora.

Vljudno prosimo vse naše stalne naročnike in prijatelje, da omenjeno sporočilo svojim znancom, prijateljem in sosedom in jih pridobijo za naročnike. V vsaki številki je priložena naročilnica, s katero se lahko naročijo na naš časnik. Prav tako prosimo vse naročnike, da po možnosti še nekaj vplačajo naročnino, če že ne za vse, pa vsaj za polovico leta po položnici, ki je danes priložena. S tem nam boste silno olajšali delo pa tudi redno izhajanje.

Naša želja je, da v tem mesecu pridobimo kar največ novih naročnikov. Za pomoč, ki jo nam bodo nudili naročniki, pa prav iskrena hvala.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

7 dni po svetu

Povsem upravičeno so milijoni ljudi že ob prvih dneh novega leta zaskrbljeni, kajti nič ne kaže, da se bo vojna nevarnost zmanjšala, čeprav se je vrsta najvidnejših državnikov sveta v novoletnih poslanicah zavzelo za to, da bi sedli za zeleno mizo in začeli vsaj govoriti o mnogih problemih in vprašanjih, ki razdvajajo svet. Zato je svetovno javno mnenje ugodno ocenilo predlog

ANGLEŠKEGA MINISTRskega PRESEDNIKA

Macmillana o sklenitvi nenapadnega pakta med Zahodom in Vzhodom, ki ga je predlagal pred svojim potovanjem po državah. Commonwealtha. Bilo iskreno ali ne, ljudje vidijo v predlogu le poskus, prvi poskus, po katerem bi bilo moč začeti novo leto v nekoliko vedrejšem ozračju. Medtem se je tudi v Parizu sestal

SVET ATLANTSKEGA PAKTA

ki bo proučil odgovore 15 držav — članic pakta na poslanico sovjetskega predsednika Bulganina. Bulganin je namreč v svoji poslanici nedavno predlagal sestanek na najvišjem nivoju. Francoski načrt odgovora predvideva, naj bi se najprej sešli ministri in razpravljali o razoročitvenem problemu. Tudi Angleži imajo svoj načrt odgovora, ni pa v njem ničesar o kakšni sklenitvi nenapadnega pakta, ki ga je predlagal angleški premier Macmillan. Prav gotovo pa je, da bodo skandinavski delegati ponovno zahtevali obnovo razgovorov s sovjetskimi predstavniki. V svetu je živo odjeknil tudi sklep Sovjetske zveze o

ZMANJŠANJU VOJAKOV

v njihovi armadi. Kot poročajo sovjetske oblasti, bodo letos zmanjšali oborožene sile za najmanj 300 tisoč mož. Sem sodi tudi umik enega dela vojaških sil iz Vzhodne Nemčije in Madžarske. Sporočilo Sovjetske zveze o zmanjšanju oboroženih sil pravi med drugim tudi to, da pričakuje Sovjetska zveza podobno zmanjšanje oboroženih sil v ZDA, Angliji in drugod. Svetovno javno mnenje pazljivo spremlja med drugim tudi

OBISK SUKARNA V INDIJI

Indonezijski predsednik je že imel razgovore z indijskim predsednikom Nehrujem, namerava pa obiskati še pet drugih držav, zaradi česar je napredno določena načrta potovanja pa je moral odločiti ponavilo za obisk Sirije.

RACA ALI RESNICA?

Kdo ve? Gre namreč za to, ali je Sovjetska zveza resnično lansirala raketo s človekom 300 kilometrov visoko. Nekatere agencije so celo dodale, da se je potem, ko je pilot dosegel to višino, spustil nepoškodovan na tla. Zanimivo, da sovjetski znanstveniki te vesti niso potrdili, dodali pa so, da imajo to v programu. Spet novost, ki jo bo svet lahko komentiral na dolgo in široko.

DR. PETRU GROZA UMRL

Pred dnevi je preminul dr. Petru Groza, predsednik prezidija velike ljudske skupščine Rumunije. Pokojnika so pokopali v najvišjem državnem častni.

VREME

Po 10. januarju so možne še lahke snežne padavine, a sile okoli 18. januarja; sicer večinoma suho oz. jasno vreme. Hkrati bo postopno prišil silen mraz zlasti po 19. januarju.

IZ NOVOLETNE POSLANICE TOVARISA TITA

Ljudje sovražijo vojno

in neuklonljivo težijo za mirom in mirnim sodelovanjem med narodi, ne glede na razlike v družbenih sistemih

»V novo leto«, je dejal tov. Tito, »stopajo narodi sveta z mnogimi skrbmi in bojaznijo, pa tudi z nekaterimi upi. Skrb o tem, kaj bo prinesla prihodnost, prevzema zdaj ves svet, in mislim, da se narodi po pravici boje za svojo usodo, kajti novo strašilo vojne plava nad človeštvom in mu grozi, da ga uniči. Nova, atomska doba in prve napovedi o vdoru človeka v vesolje, so, namesto, da bi navdale ljudi z brezmejno radostjo in ponosom sprico zmage človeka nad naravo in veličastne perspektive, ki se mu s tem odpirajo povzročile, da se morajo ljudje bati teh genialnih uspehov človeškega razuma, ker mislijo, da bodo uporabljeni kot sredstvo zastraševanja in kot vojna sredstva, ki bi lahko spremenila svet v razvaline in privedla do najstrašnejše katastrofe.

Zdaj se bje boj med pristaši uporabe sile v obravnavanju raznih spornih problemov ter pristaši miru in mirnega sporazumevanja. Na prvi strani je majhno število ljudi, ki so pre-

pričani, da lahko sila in vojna uredita vse, na drugi strani pa je ogromna večina človeštva, ki sovražijo vojno in neuklonljivo težijo za mirom in mirnim sodelovanjem med narodi ne glede na razlike v družbenih sistemih.

Misel na potrebo po aktivni koeksistenci med narodi in državami zdaj čedalje bolj prodira v zavest ljudi kot edini možni izhod, da se človeštvo reši strahot uničevanja s atomskimi, vodikovimi in drugimi najodbojnejšimi vojnimi sredstvi. Vratimo moramo nadaljevati boj, da bo ta ideja miroljubne in aktivne koeksistence med narodi in državami naposled zmaga. Prizadevati si moramo, da bo zakon močnejšega zavrnjen kot nedostojen pojem v človeških odnosih, zlasti v sedanjih časih neslutene višnje znanstvenih pridobitev. Kultura ljudi in humanizem morata biti na višini sedanjih civilizatorskih uspehov v tehniki in znanosti na sploh. Drugače bi utegnili ti uspehi postati prokletstvo za človeka.

Zatem je tovariš Tito v nadaljevanju noveletne poslanice narodom Jugoslavije govoril še o potrebi zaupanja med državami in o problemih na Srednjem Vzhodu, v Afriki in drugod. Tovarš Tito je poudaril, da je povsem točno, da so zdaj mednarodni problemi tako zamotani, da je zelo težko reči, da bi jih bilo moč v celoti urediti. Po njegovem pa je treba nenehno in vztrajno iskati možnosti ureditve teh in podobnih problemov. Tovarš Tito se je toplo zavezal za sestanek najvišjih, na katerem bi bile zastopane velike in majhne države, kjer bi se začeli iskati miroljubni poti.

OKRAJNI ODBOR ZB TRBOVLJE JE ODBARIL MATURANTE,

otroke padlih borcev

Okrajni odbor Zveze borcev v Trbovljah posveča zadnja leta mnogo skrbi otrokom padlih borcev. Se prav posebno pa skrbi za njihovo šolanje. Člani odbora, zlasti pa predsednik tov. Ivan Šorn-Bolan, prigovarjajo materam, oziroma skrbnikom otrok, da šolajo otroke. Okrajni odbor Zveze borcev budno spremlja uspehe takih otrok in jih spodbuja k marljivemu učenju.

Zelo važne za nas vse, ki se šolamo, so denarne podpore. Večkrat pa nas presenetijo tudi z darili. Tako nas je okrajni ljudski odbor v Trbov-

ljah pretekli mesec vse, ki smo lansko jesen z uspehom opravili veliko maturo, povabil na sestanek, na katerem smo vsi maturanti prejeli v spomin lepe ročne ure. Tovarš predsednik Šorn nam je v svojem nagovoru povedal mnogo lepega in spodbudnega. Zlasti je želel, da bi vsi pridno študirali in tako postali vredni sinovi in hčerke svojih padlih očetov. Oni so darovali domovini svoje dragocene življenje, mi otroci pa naj domovini poklonimo svoje znanje in sposobnosti.

Objubljamo, da bomo tudi vnaprej pridno študirali, da pridobimo čimveč znanja, da se tako nekoč vsaj delno odolžimo vsem, ki so nam pomagali do našega življenjskega cilja. Tovarš predsednik Šorn se pa za njegovo skrb še posebej zahvaljujemo in mu želimo, da bi še dolgo zdrav in krepak vodil organizacijo Zveze borcev.

Obdarovani maturanti: Frančiška Vrtačnik, Erika Stavc, Rinko Pušnik, Marija Pečar, Metoda Spindler.

Prosvetni dom namesto spomenika

Članj Zveze borcev na Senovem so se dalj časa ukvarjali z namero, da bi postavili padlim borcem svoje občine dostojen spomenik, ki bi bil hkrati v okras kraju. Ker pa je Senovo eden izmed redkih večjih krajev Zasavja, kjer še vedno nimajo ustrezne dvorane za različne kulturne in še druge prireditve, so na občnem zboru kraljevine organizacije Zveze borcev in končno na občnem zboru občinske organizacije ZB Senovo sklenili, da opuste načrt postavitve spomenika padlim borcem, pač pa da v njihov trajen spomin zgrade Prosvetni dom s primerno dvorano in odrom in še drugimi prostori za člane Zveze borcev, strelcev, rezervnih oficirjev in še druge družbene organizacije. V tem domu bi lahko vzdali v spomin primerne spominske plošče z vklesanimi imeni padlih junakov in žrtv, ali na kak drug način v domu ovekovečili njihov spomin.

Cetudi trenutno še niso zbrana sredstva za izgradnjo prepotrebne Prosvetnega doma na Senovem, je upati, da bo s pomočjo pristojnih činiteljev, delovnih kolektivov v občini, prav tako pa tudi s prostovoljnim delom mogoče v doglednem času uresničiti to lepo zamisel borcev senovske občine.

Iz vsebine

● NA RAČUN POTROŠNIKA JE LAHKO TEKMOVATI (stran 2)

● NOVO V NOvem LETU (stran 3)

■ To in ono o reformi šole (stran 3)

● POSAVSKO PISMO, novice in Pepče pripoveduje (stran 4)

● KAJ JE NOVEGA V SVETU FILMA?

● KAKŠEN BO SPUTNIK štev. 3? (stran zanimivosti)

V številki 3 IZID NAGRADNEGA ZREBANJA ZA REŠEVALCE NOVOLETNE KRIZANKE »ZASAVSKEGA TEDNIKA«

SILVESTRSKA NOČ NAŠEGA REPORTERJA

0-2: VSE V REDU

Trboveljčani so silvestrovali mirno. Z milicijsko patruljo od gostilne do gostilne. Če so vnamejo srca. Želim si zdravlja.

Večer 1957. Sop luči je razparal temo. Ura je bila 18. Vse je pripravljeno na Silvester. Ključno 0-2.

TU LJUDSKA MILICA TRBOVLJE

Oglasil se je dekurni miličnik Jože Janžekovič. — Ob 20.30 bodite naredi! 18.30 — JOŽE KRAJNİKAR:

RUMENI MERCEDES IN NJEVOV VOZAC

Pojdem na Kum. Vsako leto doslej sem dočkal novo leto v hribih, kjer je to najlepše. Upam, da tudi tokrat na bom razočaran.

19.30. — SMETIŠČE NA STIRIH KOLESIH potuje od hiše do hiše. Trboveljska »Snaga« opravlja zadnje vožnje leta 1957.

20.15. — ZELITE KOKICE ALI BURE? Kostajnarjev kloak na Ulici 1. junija je žarel v temo. Sadiko Sukri je zaspano gledal v svet. — Ob devetih bom zaprl trgovino, je dejal.

— In kam na silvestrovanje? — V posteljo!

SKRB ZA VARNOST

Novoletna noč pri delu. Pridružil sem se skupini ljudi, ki skrbijo za našo varnost, možem, ki so se odredili vinu in zabavi, pa jim je vendarle lepo. Z miličnikom Stefanom Gutarjem in Jožetom Bartoletom sem prehodil domala vso trboveljsko dolino in naselja v bregih.

Videli smo, da so se Trboveljčani povedo prijetno zabavali. Da niso vročekrvni, da jim je mnogo do prikladne zabave, skratka, da so lepo dočakali novo leto.

● Mehki zvoki saksofonov so udarjali iz prostorov Delavskega doma. V pravilno osvetljeni avli se je zbralo mnogo ljudi. Podjetje »Meso« je streglo s priznanim izdelki po lastnih cenah. Nov trboveljski plesni orkester je doživel tokrat svoj krst.

● Gostilna »Spance« je bila ob 9.10 zasedena do polovice. Zrl smo v prirčne obraze naših preprostih ljudi. Nekdo izmed mož je stopil k nam in že vnaprej želel mnogo sreče in zadovoljstva v novem letu.

● Z razigranim harmonikarjem smo se srečali na Gimnazijski cesti. Poskočnica je odmevala daleč naokrog.

● Po cesti so vedno znova prihajali ljudje. Potem se je pot dvignila navkreber. Naslednja postaja je bila gostilna »Kepa«, nato pa Dobrna.

● Zabava je v polnem razpoloženju. Drugače nič posebnega, nam je povedal Janez Puntar.

— Lani je bil za konec pretep, ki so ga izvalili in uprizorili tuji, letos, upam, bo boljše. — Drugače na so silvestrovanja na Dobrni vedno prisrčna in tovaršiska, je dodal Ivan Mak.

■ Polnoč smo dočakali v

Z RAZŠIRJENEGA PLENUMA OO SZDL V TRBOVLJAH

Začetek volilnih priprav

Z naglimi koraki se bliža čas, ko bomo spet morali opraviti našo državljansko dolžnost, ko bomo morali izvoliti nove predstavnike za naša zvezna in republiška telesa. Zvezno ljudsko skupščino in republiške ljudske skupščine. Te volitve so nekoliko drugačne kot jesenske, ko smo volili odbornike za občinske ljudske odbore, poudariti pa je treba, da je nekoliko spremenjen volilni zakon tako demokratičen, da bodo lahko volilci izvolili najboljše predstavnike ljudstva.

Sekretar Jesenšek je uvodoma poudaril, da so te volitve najvažnejša letošnja akcija Socialistične zveze, ki bo morala ob podpori ostalih političnih organizacij in društev zaaktivizirati za volitve vsakega posameznega volilca. Ko pa je govoril o načinu pred-

volilnih priprav, je poudaril, da bodo morali zbori volivcev odločno spregovoriti poleg tega, da smo v zadnjih štirih letih dosegli vidne uspehe, tudi o slabostih, ki še zavirajo hitrejšo rast našega socialističnega razvoja. Zbori volivcev naj spregovorijo pač o vseh tistih vprašanjih, ki zadevajo našega človeka vsak dan.

Udeleženci plenuma so v razpravi spregovorili o nekaterih problemih družbenega standarda in se zavezali za to, da bi v najbližji prihodnosti zasedala oba zbora okrajnega ljudskega odbora, na katerem bi prvenstveno razpravljali o življenjskih pogojih naših delovnih ljudi in nekaterih anomalijah našega premijskega sistema.

V razpravi je bilo poudarjeno, da je treba s predvolilnimi pripravami takoj začeti,

TOV. MIHA MARINKO V TRBOVLJAH

Trbovlje, 7. januarja. Danes popoldan je prišel v Trbovlje predsednik Ljudske skupščine Slovenije tov. Miha Marinko. Na občinskem odboru SZDL je z nekaterimi političnimi in gospodarskimi delavci razpravljalo o nekaterih gospodarskih problemih trboveljskega okraja.

ČESTO NA POTI

Delavskemu domu na Tereziji. Krepko smo si segli v roke. Godba je spet zaigrala.

Z NOŽEM NAD BRATA

Ob 22. uri je prišel k dekurnemu preplašenemu možku z Neže. V eni sapi je pripovedoval: »Brat mi grozi z nožem. Tekel je že za mano. Rešil sem se s skokom skozi okno.«

Vročekrvni brat, ki je pregloboko pogledal v kozarec, se je kmalu znašel na varnem. Uro kasneje je zazvonil telefon.

— Koliko ljudi je do te-le ure iskalo pomoč pri vaji?

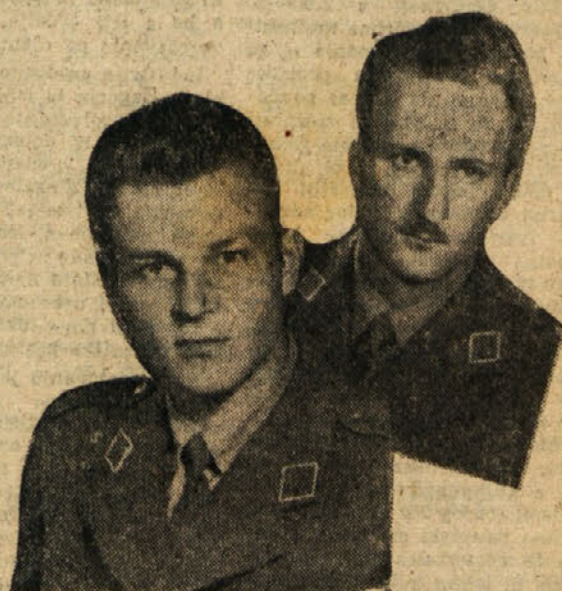
— Bili so štirje. Trije možki poškodovani pri pretepu, in ženska, ki jo je surovo pretepel mož. Vsi primeri so bili zaradi alkohola.

● Rumeni mercedes trboveljske reševalne postaje je bil čisto na poti. Sofer Ivan Lavrin je to noč pripeljal v bolnišnico ali ambulanto nekaj nujnih primerov iz Trbovlje in okolice, enkrat pa je držala njegova pot tudi v Ljubljano.

● 3.15 Trboveljčani se vračajo na svoje domove.

■ 8.00. Dan je pozdravil prazne ceste.

VLAK JE ZAPELJAL V NOVO LETO

Na račun potrošnika je lahko tekmovali

Nekaj o senčnih straneh naše trgovine

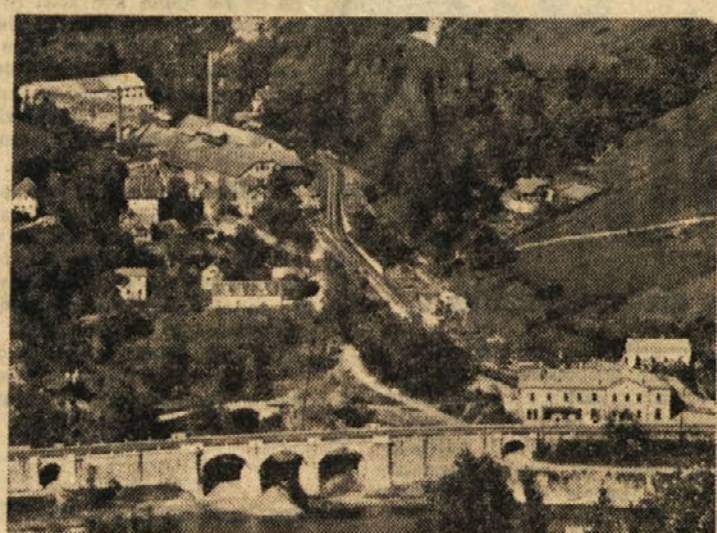
Na našem trgu je prav gotovo veliko objektivnih težav, ki onemogočajo njegovo normalizacijo, vendar, moj namen ni govoriti o tem. V tem sestavku bi rad opozoril na nekatere slabosti, ki so čisto subjektivne značaja, se pravi, odvisne od ljudi, ki delajo v trgovini. Pri tem seveda nimam v mislih samo maloprodajno trgovino, ampak naš trg nasploh.

Najprej nekaj o tem, kako prihaja jamski les v naše rudnike. Znano je, da jamski les odkupujejo kmetijske zadruge, ki ga potem odpremljajo rudnikom oziroma pridajo rudniki sami po njega. Z računom pa ni tako. Ta roma preko gozdarske poslovne zveze in še enega podjetja, ki se posebej ukvarja s prometom jamskega lesa, in šele potem pride v rudnik, kajpak »oplojena« z dvakratnim pribitkom provizije. Če je to pametno in gospodarsko, naj povedo rudarji sami, ki iz dneva v dan ugotavljajo, da se cene jamskega lesa čedalje višje, medtem ko se cene premoga od leta 1952 sploh niso spremenile.

Podobno je tudi s taninskim lesom, ki ga zadruga zelo različno plačuje. Toda v tem ni največji problem. Huje je to, da »Jugotanine« včasih sploh ne more priti do potrebnih količin te taninske surovine, ker na trgu nastopajo tudi druga podjetja, ki taninski les preplučujejo. »Jugotanine«, če hoče obdržati cene tanina, in to seveda tudi mora, ne more sodelovati v tej tekmi in posledice tega so težave, s katerimi se bori podjetje. Na račun potrošnika je lahko tekmovali, kajne?

Ze dolga obstaja predpis o pogojih, pod katerimi gospo-

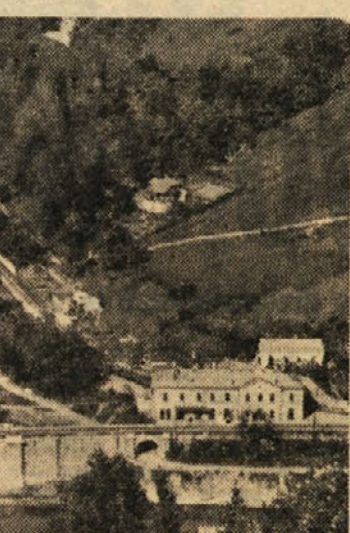
darke organizacije lahko kupujejo kmetijske pridelke na ravni pri individualnih proizvajalcih. Namen tega predpisa pa prav gotovo ni bil, da bi nekatera zadruga samo izstavljale račune in si zaračunavale provizijo, medtem ko bi odkupna podjetja še dalje sama šarila po terenu. Pa je vendar res, da nekatera zadruga tako delajo in jim je malo mar, kaj podjetja počnejo na terenu, ko je naloga, da pla-

POGLED NA DEL HRASTNIKA V HRASTNIKU IMA SVETLO PERSPEKTIVO TUDI KEMIČNA INDUSTRIJA, SAJ SO ZA TO DANI VSI POGOJI

čajo ustrezno provizijo. Primer Ramšaka z Dola pri Hrastniku, ki mu je zadruga izstavila račun za seno, kakor da je ona prodajalec, čeprav to v resnici ni bila, in mu tako omogočila okrog 200 tisoč din zaslužka, je že znan. Ta primer pa verjetno ni osamljen. Pogostni pa so po-

javi, ko na primer mesarsko podjetje v imenu zadruge nakupi potrebno količino živine, zadruga pa plača za njeno ime ustrezno provizijo. Ali ne bi bilo bolje, da bi se tedaj, kadar gre za kraj, kjer zadruga še ni usposobljena za samostojen odkup, izjemno dovolilo na primer mesarskim ali drugim podjetjem, da si odkupovali živino ali druge kmetijske pridelke tudi mimo zadruge? Čemu plačevati zadrugi provizijo, če je ta sploh ni zaslužila in če zaradi tega situacija na trgu ni nič boljša?

POGLED NA DEL HRASTNIKA V HRASTNIKU IMA SVETLO PERSPEKTIVO TUDI KEMIČNA INDUSTRIJA, SAJ SO ZA TO DANI VSI POGOJI

V odkupni sezoni pa se je tudi zgodilo, da so odkupna podjetja, sindikalne podružnice, in ne vem, kdo še vse, nakupovali kmetijske pridelke naravnost pri individualnih proizvajalcih, čeprav to ni dovoljeno in če-

ravno so imeli možnost nakupiti te pridelke pri zadrugi. Čemu šariti po terenu, ustvarjati umetno povpraševanje (s podajanjem ključki), dvigati cene itd., če v kraju obstaja sposobna kmetijska zadruga, ki je v stanju z odkupom zajeti vse tržne viške kmetijskih pridelkov? Taka zadruga vodi na svojem območju solidno odkupno politiko in politiko cen, a vsemu temu tako šarjenje na terenu samo škoduje. V nekaterih zadrugah so bili celo mnjenja, da bi podjetja, ki so nakupovala direktno pri kmetih, lahko dobila pri zadrugi na primer jabolka boljše kakovosti in po nižjih cenah. Da spet ponovimo: lahko je tekmovali na račun potrošnikovega žepa!

To je bilo samo nekaj drobcev z našega trga, prihodnosti pa bomo spregovorili o takih in podobnih pojavih še kaj več. S.

Pogled na Slovenski Javornik, kamor prav rade pohitijo naše skupine amaterjev. Jeseniški in javorniški železarji se obiskov iz zasavskih revirjev venomer zelo razveselijo.

V TRBOVLJAH SO ZBOROVALI RUDARJI IN METALURGI SLOVENIJE

Premogu ekonomsko ceno

Za večjo vodočo vlogo kolektivov v življenju občin, predvsem glede skrbi za potrebe našega delovnega človeka. — Premije ponekod predstavljajo enostavno nominalno povziranje plač. — Vrsta neresenih problemov v rudarstvu in metalurgiji. — Skupščini je prisostvoval tudi predsednik Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, tovarš Janko Rudolf, ki je izrekel vse priznanje slovenskim rudarjem za poštrevnost.

Naloga za rudnike in podjetja črne in barvane metalurgije so odsej za obdobje za leta 1957 do 1961 konkretno v petletnem načrtu gospodarskega razvoja naše države. Ze vlozene investicije, izboljšanje način nagrajevanja, boljša organizacija proizvodnje in večja storilnost dela bodo omogočili povprečni porast proizvodnje letno za 11%, ali točneje po-

vedano: proizvodnja premoga bo do v petih letih povečala za 48 %, proizvodnja surove nafte za 189 %, proizvodnja aluminija za 139 %, proizvodnja cinka za 64 %, proizvodnja živega srebra za 16 % itd. Produktivnost dela pa se bo povečala za najmanj 7,5 %. Za doseg teh nalog pa je treba z družbenim planom in zakonskimi predpisi ustvariti objektivne pogoje, ki bodo vzpodbujali delovne kolektive v vsakodnevnem izvrševanju proizvodnih nalog in mobilizirali delovne kolektive za večjo storilnost dela itd.

V zadnjem času so precej govorili o premijah. Tako je analiza o premijah pokazala, da so bili za doseganje premije postavljeni povsem različni kriteriji pri istih delih v posameznih podjetjih, velike razlike so tudi v posameznih podjetjih glede števila upravičencev na premijo, različne višine izplačanih premij, sorazmerno visoke premije za vodilne uslužbence, premije za skrajnost in sploh nejasni kriteriji, po katerih komu pripada premija, tako da je ponekod predstavljala enostavno nominalno povziranje plač. Ta nepravna načela so prišla do veljave, čeprav so te premijske pravilnike obravnavali in sprejemali delavski sveti.

Sindikalne podružnice rudarjev in metalurgov so v zadnjem času povečale pozornost delu in življenju v občin. To pa ne velja za vse podružnice. Poudariti je treba, da prihaja vodoča vloga kolektiva do izraza zlasti v Trbovljah, Velenju, Mežici, na Senovem, na Ravnah, medtem ko na Jesenicah, v Idriji, Lendavi in drugod ni opaziti vpliva kolekti-

vov v občinah, predvsem kar se tiče skrbi za potrebe delovnega človeka. O tem bodo morale sindikalne podružnice v prihodnje temeljiteje razmišljati.

Cepnav mnogo razpravljajo o higijensko-tehnični zaščiti dela, pa je kljub temu to eno od perečih vprašanj v rudarsko-metalurški področjih. Poudariti je treba, da je bilo stanje predvsa polietila leta 1957 najslabše. Pripetilo se je 3.911 lažjih, 112 hujših in 15 smrtnih nesreč. Za izboljšanje higijensko-tehnične zaščite dela je bilo izdano v tem obdobju skoraj 189 milijonov dinarjev. Zaščito je treba temeljiteje obravnavati in storiti še več za to, da se pri strokovnem vzgajanju kadrov opozarja na nevarna delovna mesta, in najti je treba načine, kako se temu izogniti.

Poleg vseh pozitivnih dejstev (zakona o delitvi dohodka gospodarskih organizacij, zakona o pokojninah, zakona o delovnih odnositih itd.), pa obstajajo v rudarstvu in metalurgiji še nekateri nereseni problemi, katerih nujno rešitev zahteva sedanje materialno stanje v nekaterih naših rudnikih, in uspešno reševanje planskih nalog v prihodnje, ki so: vprašanje plačiranih cen premoga in njihova izravnava po kalorični vrednosti za celo državo (maksimalne prodajne cene premoga so od 1952 nespremenjene. V tem času pa so zelo narasle cene potrošnega materiala. Posledica neveljavnosti cen proizvodnih stroškov s prodajno ceno premoga je ta, da so v nekaterih naših rudnikih proizvodni stroški že

višji od prodajne cene premoga. Druga slabost je, ker so cene premoga iste kalorične vrednosti ob približno enakih delovnih pogojih in istih proizvodnih stroških znatno višje v drugih krajih države. Tudi predvideni dvig cen v enakem odstotku za vse državo po vrstah premoga ne bo prinesel pravilne rešitve našim rudnikom. Treba je najprej doseči izravnavo cen po kalorični vrednosti premoga in šele nato povečati cene premoga v potrebni višini, pravu doletiti izvozni koeficient za proizvodne barvane metalurgije v odnosu na padec cen istih na svetovnem tržišču za 3,5 % in se je jasno tudi za toliko zmanjšal dohodek podjetja) in rešitev beneficeranega staza za pokojnine na posebno težavnih delih v črni in barvni metalurgiji ter v proizvodnji nafte.

Sindikalne podružnice rudarjev in metalurgov so o problemih tržišča in trgovine izrekli v zadnjem času mnogo kritičnih pripomb, manjka pa praktičnih ukrepov s strani sindikatov. Značilni sta dve potozi: prva, da sindikati kritizirajo vse nepravne pojave, ki so opazni na tržišču in v politiki cen, in druga, da v organih družbenega upravljanja, v organih blagovnega prometa, zastopniki sindikatov, postavljeni prevzem iz trgovinske stroke, zagovarjajo vse pojave v trgovini in nastopajo izključno s stališča interesov v trgovini zaposlenih delavcev.

TRBOVELJSKI ŠOFERJI IN MEHANIKI SO ZBOROVALI

V domu »Svobode« v Trbovljah II so se v nedeljo zbrali k svojem letnemu obračunu trboveljski šoferji in avtomekaniki. To je bil njihov drugi občni zbor. Ste-

vila udeležba članov in tudi predstavnikov oblasti in množičnih organizacij je bila zboru še večja.

Iz poročila predsednika tov. Bizkaja smo povzeli, da je podružnica šoferjev in avtomekanikov dosegla v preteklem letu lep razvoj in napredek, in to zlasti pri vzgoji novih kadrov, uspešno je proslavila 15. julij, praznik šoferjev, ter tudi drugače napredovala in se utrdila. Težave pa ima organizacija, ker nima svojih prostorov, zlasti potrebne garaže. Za bodočo si je podružnica zadala več nalog, med drugim da bo spet organizirala nov tečaj za doseganje potrebne kvalifikacije, prav tako bo čimprej sklicala sešatek predstavnikov vseh podružnic v okviru za občni zbor okrajnega združenja šoferjev in avtomekanikov. — Prav lepo in izpodbudno je na običnem zboru spregovoril častni član združenja, tov. Franc Guček iz Trbovelj. K besedi so se nadalje oglašali med drugimi tudi podpredsednik OLO Trbovelj, tov. Tone Zupančič, predsednik AMD Trbovelj, zastopnik TNZ Trbovelj, tov. Medved, ter sekretar Združenja šoferjev in avtomekanikov iz Ljubljane, ki je izročil pohvalno priznanje podružnici šoferjev in avtomekanikov za uspešno delo ter tov. Metodu, letu, prometnega odseka pri TNZ Trbovelj.

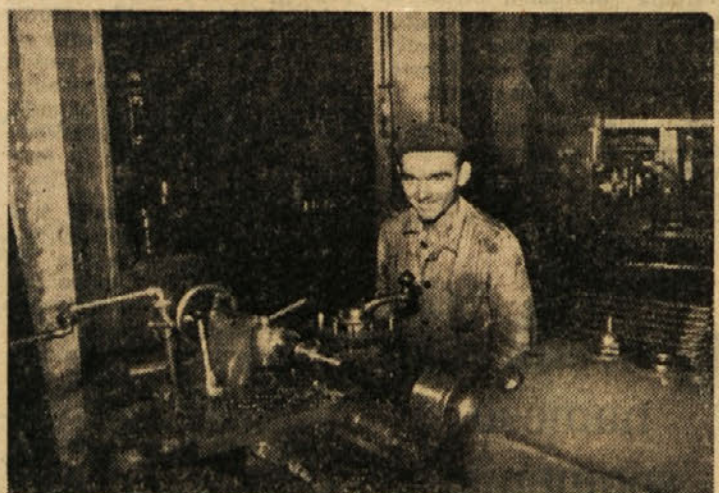
Ko so člani ob zaključku sprejeli svoj delovni načrt za bližnjo bodočnost, so sklenili, da bodo še bolj poprijeli za delo in dokazali, da so šoferji in avtomekaniki sposobni postaviti močno organizacijo, ki bo vzdržala svoja člana in jih usposabljala za njihove odgovorne naloge.

STANE FLERI

Prejšnji četrtek smo se v Zagorju poslovili od njega. Staneta ni več. Fleretovega Staneta, ki je že leta 1941, ko je prihrumel akupator v naše kraje, začel z organiziranim delom, čeprav je imel takrat le 15 let. Ni več tistega mladega, ki je izpodbujal staro in mlado, žene in dekleta v Ravenski vasi k uporabi proti sovražniku in domačim izdajalcem. Ni več Staneta, 19-letnega mladčnika, ki kot Skofec ne bi opravił še take težke naloge. Izgubili smo ga. Za vedno.

Kakor vedno, je tudi sedaj domovina terjala na oltar novih žrtv. Najraje sega po mladih ljudeh, po najboljših. A ljudstvo teh nikoli ne pozabi. Tudi Zagorjani niso pozabili na svojega Staneta. V lepem številu so se poslovili od njega. Spomin nanj pa bo živel v srcih vseh aktivistov in drugih vedno.

Slava Ti, dragi Stane!

PSIHOLOGI TRDIJO, DA CLOVEK MNOGO BOLJE DELA, ČE GA NE TAREJO NOBENE SKRBI, ZATO JE VEDRINA PRI DELU PRAV TAKO POTREBNA, KOT DELOVNE IZKUŠNJE

NAS KOMENTAR

Glas Azije in Afrike

Tik pred novim letom se je v Kairu končala konferenca azijske in afriške solidarnosti, ki je razpravljala o naslednjih problemih: 1. Mednarodne razmere in njihov odmev v Aziji in Afriki, 2. Aližirsko vprašanje, 3. Imperializem in nacionalna neodvisnost, 4. Preprosto odpuštanje in uporabe nuklearnega orožja za množično uničevanje, 5. Rasna diskriminacija, 6. Gospodarsko in tehnično sodelovanje azijskih in afriških narodov, 7. Kulturno sodelovanje. Na konferenco je prišlo nad 500 delegatov iz 42 afriških in azijskih dežel.

Od prve Azijsko-afriške konference, ki je bila v Bandungu (Indonezija), sta minili dobri dve leti. V tem času se je na svetu marsikaj spremenilo. Azijske in afriške države so se močno uveljavile in njihov glas se ne sliši samo v Aziji in Afriki, ampak tudi v Združenih narodih. Med njimi so sicer precejšnje razlike, vendar jih združujejo mnoge skupne težave in težnje in o teh težavah ter težnjah so govorili v Kairu.

Neodvisne dežele in napredna gibanja Azije in Afrike so s to svojo sedanjo politično dejavnostjo dokazale, da so dozorele in da jih svet mora upoštevati kot enakopravne sodelavce v vseh naporih za mir, napredek in mednarodno sodelovanje. Zato je danes na svetu malo ljudi, ki dvomijo v koristnost in pomembnost konference v Kairu. Na splošno prevladuje mne-

nje, da je ta konferenca — čeprav najo niso prišli predstavniki vlad, kot na primer v Bandungu, ampak politični voditelji, zastopniki komitejev solidarnosti in predstavniki javnega življenja — močno podprla konstruktivne napore v mednarodnem življenju, v katerem blokovska trenja ustvarjajo vzdušje nezaupanja, negotovosti in zaskrbljenosti.

Na konferenco so povabili družbene in politične organizacije iz vseh azijskih in afriških neodvisnih držav (razen Izraela, Južne Koreje in Južno-afriške unije). Sodelovali so tudi predstavniki Komiteta solidarnosti Sovjetske zveze, povabili so zastopnike osvobodilnih gibanj v afriških kolonialnih deželah in Cipru. Na konferenco so torej prišli voditelji komaj osvobojenih narodov, kakor tudi starih in močnih držav z različnimi družbenimi

sistemi, predstavniki narodov z večstoletno kulturo in narodov, ki so še neplamenjeni. Vsi ti politiki so složno razpravljali in v vzdušju razumevanja ter prijateljstva hitro in stvarno sprejemali sklepe. S tem je konferenca dala lep vzgled, kako je mogoče reševati različna vprašanja, kadar se narodi zavajajo, da je treba nekaj storiti v obrambo njihovih skupnih koristi, za njihov boljši razvoj in napredek.

Sestanek v Kairu je dokazal, da je ideja miriljubne in aktivne koeksistence (ideja pozitivne nevtralnosti) postala vsakdanja težnja in praksa teh dveh velikih, komaj prebujenih celin. To pa je pomembno za ves svet, za vse dežele in narode, ne glede na rasne in družbene razlike. Njihovo veličino in različno stopnjo razvoja. Predstavniki nad polovico človeštva, ki so se zbrali v Kairu, so ponovno opozorili vse narode, kako je treba reševati mednarodne spore in na kakšen temeljni naj slone mednarodni odnosi, da bi našli izhod iz sedanje svetovne krize. Kairska konferenca je odklonila vse oblike blokovske politike ne samo zato, ker takšna politika nasprotuje nacionalni samostojnosti azijskih in afriških držav, ampak tudi svetom.

zato, ker bloki po svoji notranji zakonitosti silijo svet v nove vojne požare. Predstavniki azijskih in afriških narodov so obilno razpravljali tudi o kolonializmu. Kolonialni odnosi še vedno zavirajo napredek teh narodov in zahtevajo od njih ogromne žrtve. Rasna diskriminacija, zatiranje osvobodilnih gibanj, imperialistične spletke in ekonomske blokade so življenjski problemi narodov Azije in Afrike ter glavni problemi v odnosih med njimi in zahodnim svetom. Konferenca je zahtevala neodvisnost za vse narode in spoštovanje njihovih pravic, da žive v miru in da enakopravno sodelujejo z ostalim svetom v boju za odpravo krivic in zaostalo. Odprla je osvobodilne težnje Zahodne Nove Gvineje, kamerunskega naroda, Goe in Alžira. Pozvala je francosko vlado in alžirsko narodnoosvobodilno gibanje, naj se čimprej začne pogajati o miru in neodvisnosti Alžira.

Obenem pa so zastopniki azijskih in afriških narodov tudi proučili vse možnosti za razvoj gospodarskega sodelovanja Azije in Afrike, ki ga je potrebno krepiti, ne da bi pri tem prekinili gospodarske stike z ostalim svetom.

Obenem pa so zastopniki azijskih in afriških narodov tudi proučili vse možnosti za razvoj gospodarskega sodelovanja Azije in Afrike, ki ga je potrebno krepiti, ne da bi pri tem prekinili gospodarske stike z ostalim svetom.

Obenem pa so zastopniki azijskih in afriških narodov tudi proučili vse možnosti za razvoj gospodarskega sodelovanja Azije in Afrike, ki ga je potrebno krepiti, ne da bi pri tem prekinili gospodarske stike z ostalim svetom.

Obenem pa so zastopniki azijskih in afriških narodov tudi proučili vse možnosti za razvoj gospodarskega sodelovanja Azije in Afrike, ki ga je potrebno krepiti, ne da bi pri tem prekinili gospodarske stike z ostalim svetom.

Obenem pa so zastopniki azijskih in afriških narodov tudi proučili vse možnosti za razvoj gospodarskega sodelovanja Azije in Afrike, ki ga je potrebno krepiti, ne da bi pri tem prekinili gospodarske stike z ostalim svetom.

Obenem pa so zastopniki azijskih in afriških narodov tudi proučili vse možnosti za razvoj gospodarskega sodelovanja Azije in Afrike, ki ga je potrebno krepiti, ne da bi pri tem prekinili gospodarske stike z ostalim svetom.

Obenem pa so zastopniki azijskih in afriških narodov tudi proučili vse možnosti za razvoj gospodarskega sodelovanja Azije in Afrike, ki ga je potrebno krepiti, ne da bi pri tem prekinili gospodarske stike z ostalim svetom.

Sodeluje v Zasavskem tedniku, ker bo časnik s tem boljši in kvalitetnejši!

Novo v novem letu

● V času, ko delamo račun za vseh 12 mesecev nazaj in se radi pogovorimo tudi o novih nalogah in načrtih, smo obiskali nekaj naših krajev in iz razgovorov z vodilnimi ljudmi podjetij in občin zvedeli:

BOGATI NAČRTI VIDMA KRSKEGA

● Predsednik občinskega ljudskega odbora v Vidmu - Krskem Stane Nunčič je tik pred novim letom povedal: »Najpomembnejše delo, ki nas čaka v bližnji prihodnosti, je ureditev načrtov o tovarni papirne konfekcije in lastnega avtoprevoznika podjetja.

Seveda pa bo treba ob vsem tem vsaj delno rešiti več drugih, še iz starega leta odprtih vprašanj, zlasti: izboljšati slabo razvito obrt in trgovino ter razne komunalne probleme.

ZELITE MED ZIDARJE?

● Miran Goršek, direktor splošnega gradbenega podjetja »Gradbenik« - Brežice: »Naše delo je mnogo odvisno od vremena in višine investicij. Vendar pričakujemo, da bomo v tem letu 1968 doslej največ gradili. Zato nameravamo povečati tudi število delavcev.

LASTNA EMBALAZA

● Z izdelovanjem električnih varovalnih patron je začelo trbovlskemu »Mehaniku« močno primanjkovati ustrezne embalaže. Tovarna se je odločila za ustanovitev kartonažnega obrata. Zamisel je koristna, direktor Raspočnik pa pravi: »Novi obrat bo lahko zaposlil spet nekaj nove, odvečne ženske delovne sile. Perspektive ima dobre in z leti lahko postane samostojno podjetje.

OH, TA DEDEK MRZ, KOMAJ JE PRISEL, ZE JO JE POPIHAL NA TOPLO. KOT VSAKO LETO, JE TUDI TOKRAT RAZVESELIL STO IN STO ZASAVSKIH MALČKOV.

Dedek Mraz

JE NAVDUŠIL STO IN STO OTROK PO ZASAVJU - ZDAJ JE ODSEL, SPOMINI NANJ PA BODO OSTALI ŽIVI ŠE PRECEJ ČASA

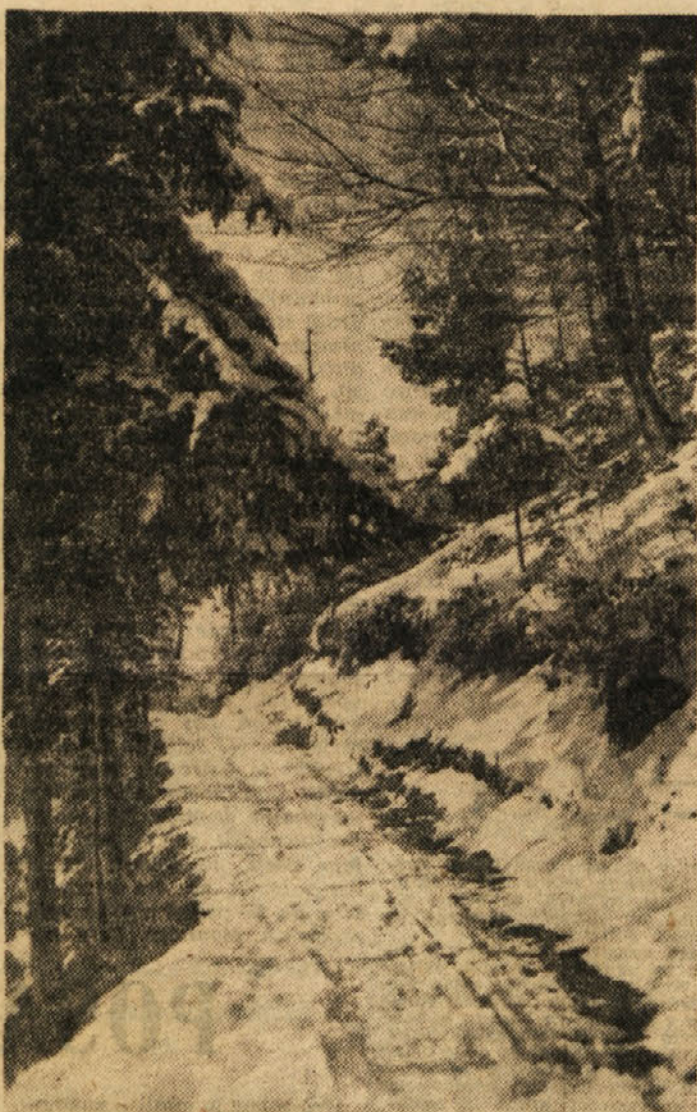
Naj nam Marjetka, Julijan, Francelj, Jožko, pa Anica in Tonček ter Milehca in Ivan nikar ne zamerijo, če ne bodo videli svojih dopisov o praznovanju noveletne jelke in sprevedih Dedka Mrza tiskanih v časniku. Tako me stiska za prostor, da sem resnično v zadregi, in zares moram prositi, da mi oprostite, če bom skušal samo v nekaj skopih besedah povedati, kako so vaši vrstniki praznovali.

Veste, vsepovsod je bilo lepo: pri nas ali pri vas, vsepovsod je bilo to praznovanje tako spontano in navdušeno, da ne morem povedati, še bolj važno se mi zdi, da tokrat pridelitelji niso pozabili niti na vaško mladost, čeprav je imel zato Dedek Mraz toliko boje, da se je kar razveselil, ko je njegov čas potekel. Mnoge je obdaroval, vseh ni mogel, in nikar mu ne zamerite, saj je imel toliko izdatkov, da mu ni bilo mogoče razveseliti prav vseh.

V Trbovljah, pa v Zagorju, Brežicah, Radečah, Senovem, Sevnici, Hrastniku in na Seno-

vem, vsepovsod, dragi otroci, ste ga videli, marsikje pa je vam pripravil tudi razne igrice, ob katerih ste se resnično razveselili. Zda je torej odšel, v vaših spominih pa bo še dolgo živel. Če mi dovolite, vas bom zdajle ob koncu tega pisma še spomnil na tisto, kar je naročal Dedek Mraz, namreč, da bodite dobri otroci, da se pridno učite in da bodite skratka marljivi pionirji.

Lepe pozdrave

Dedek je sneg tele dni v Zasavju. Najbolj vneti smučarji morajo le žalostno čakati, da bo narava storila svoje. Naši kmetovalci pa se boje, da bo zagodil šele tja v pozni pomladi.

Kritik Dže

Spet

PRESENEČENJE ZA LJUBITELJE
KULTURE V TRBOVLJAH

Revirsko akademsko društvo iz Trbovelj bo priredilo od 12. januarja do 1. februarja 1968 tradicionalni II. študentski festival, na katerem bodo letos nastopili tudi študentje zagrebške in beograjske univerze. Prodaja vstopnic pri blagajni Delavskega doma v Trbovljah.

Tradicija je že, da v Trbovljah priredijo študentski festival. Čeprav je ta zamisel stara komaj dobro leto, je vredna pohvale, saj se naša doraščajoča generacija na ta način seznana na nepriljen način s prebivalci te proletarske doline. Vredno je, da jo člani odbora revirskega akademskega društva še v naprej podpirajo in jo povzdigujejo toliko, da bo postal vsakoletni študentski festival ena izmed osrednjih kulturnih manifestacij trboveljske doline.

Kakor nam pridelitelji obljubljajo, bo letošnji spored tako po renomeju kakor po kvaliteti nastopajočih boljši od lanskega. Upamo, da bodo tako Trboveljani letos še zadovoljnejše zapuščali gledališko dvorano Delavskega doma vsak tetrtek, soboto in nedeljo od 12. januarja do 1. februarja 1968. Letos bodo na festivalu zastopali tudi študentje zagrebške in beograjske univerze. Vsi, ki so že kdaj gostovali, vedno znova poudarjajo, da se radi vračajo v Trbovlje.

Na festivalu bo kot prva nastopila skupina Eksperimentalnega študentskega gledališča iz Zagreba z jugoslovansko novostjo, »Nevidljiva kapija«, delom Bihalića in Merina. Delo je bilo lani prvič uprizorjeno, in to na Sferijemem pozorju v Novem Sadu. Gledališče je gostovalo z delom že na mednarodnem študentskem tekmovanju v Belgiji, kjer je zasedlo prvo mesto in prejelo za uspeh zlato medaljo. Drugi bo nastopil Akademski plesni orkester iz Ljubljane s koncertom jazza, Orkester

je sodeloval lanske poletje na mladinskem festivalu v Moskvi in žel številna priznanja. Razen tega je bil tudi v Parizu. V Trbovljah bo orkester nastopil s tremi deli, ki bodo v naši državi izvajana prvič. Sploh pa je spored pripravljen posebej za to.

Ljubitelji petja pa bodo prav gotovo prišli na račun ob gostovanju pevskega zbora primorskih študentov »Vlado Vodopivec«. Poslušalji bodo koncert pesmi narodov sveta. Članji zbora so žel številna priznanja pred tem že na gostovanjih v Zagrebu in Beogradu, po koncertu v Trbovljah pa bodo odšli na gostovanje na Poljsko. — Študentje — slušatelji Akademije za igralstvo umetnost iz Ljubljane, se bodo Trboveljčanom predstavili z uspešno Goldonijev komedijo »Sluga dveh gospodov«. Delo je bilo prvič uprizorjeno v Sloveniji leta 1935, po osvoboditvi pa je prišlo na oder le enkrat — a še to je bilo gostovanje »Picolo teatra« iz Milana.

Posebna privlačnost bo za kraj književni večer s sodelovanjem pesnikov in pisateljev, združenih okoli revije 57, Cirilom Zlobcem, Venom Tauferjem, Kajetanom Kovičem in drugim mlajšimi.

Dva dni bo v Trbovljah gostovala folklorna skupina kulturnoumetniškega društva beograjskih študentov »Branko Krsmanović« z večerom jugoslovanskih pesmi in plesov. Gostje so ena izmed najboljših folklornih skupin v državi in sedaj z uspehom gostujejo po Kitajski in Japonski. — Predzadnja pridelitev festivala bodo »Kulturni razgovori« o aktualnih vprašanjih današnjega kulturnega razvoja, s posebnim poudarkom na delavsko kulturo in njen razvoj. Razgovore bo vodil Boris Zihler. Za zaključek pa bo 1. februarja zabavno-plesna prireditev v Delavskem domu.

(ma)

Z IZREDNE KONFERENCE LJUDSKE MLADINE OKRAJA TRBOVLJE

KORAK NAPREJ

V času, ko si radijski sprejemnik utira pot skoraj v vsako hišo, ko se pojavlja televizija, ko motorna prevozna sredstva postajajo vse bolj dosegljiva, ko film postaja najbolj razširjena oblika vzgoje in razvedrila za mladino, ko letovanje in turistični kraji dobiva množičen značaj, ko je tudi tisk izredno razširjen, ne sme organizacija Ljudske mladine ostati v skromnem in neokusnem okolju, komaj toliko sposobna, da nudi skromen politični pregled in nič več. Treba je zgraditi moderno organizacijo, ki jo terja današnji, in še bolj jutrišnji čas.

Na konferenci, ki je bila v nedeljo, 22. decembra, in so ji prisostvovali poleg delegatov tudi sekretar CK LMS, tovariš Stane Kranjc, član predsedstva CK LMS, tov. Andrej Mišar, član CK LMS, tov. Rudi Bregar, sekretar OO SZDL, tov. Janez Jesenšek, podpredsednik OLO, tov. Tone Zupančič in drugi gostje, je bilo povedanega toliko koristnega za nadaljnje delo organizacije Ljudske mladine, da ne vem, kje bi začel. Najbolj mi je ugajala sročestost več kot dvajsetih diskutantov, ki so v svoji razpravi pokazali svojo veliko razgledanost in poznavanje vseh važnih družbenih problemov. Na konferenci je prišlo do izraza tudi duh kolektivnega vodstva, ki že preveča organizacije Ljudske mladine. Delegati so poudarili, da je kolektivno vodstvo v mladinskih vodstvih najboljše šola za vzgojo novih mladinskih kadrov. Nadalje so poudarili, da je treba izbirati nove kadre predvsem iz vrst doraščajoče mladine. Mladinska vodstva morajo zaradi tega imeti pristnejši in neposrednejši kontakt z vso mladino, ker se sicer rado zgodi, da ne vidijo vse tiste mladine, ki kaže voljo in je tu-

di sposobna za vodenje mladinske organizacije. Konferenca je osvojila predlog, da bi v osnovnih organizacijah organizirali delo po komisijah, ker bi to omogočilo, da bi se širši krog mladine ukvarjal s posameznimi problemi in se tako učil za družbeno upravljanje.

Ko so delegati govorili o raznih oblikah razvedrila in vzgoje mladine, so poudarili, da ni ne pomaga rohtenje proti kinu in filmu. Film je treba — kakor so izrazili — vzgojno podizati in ga vpred in vzgojno funkcijo, a tega ne bomo dosegli z neprestanimi napadi na film, temveč če se bomo začeli vedno bolj brigati za repertoarno politiko kinematograf, za organiziranje mladinskih kino predstav, za ustanavljanje filmskih klubov itd. Tudi jazz in ples nista nikakšno zlo, treba je dobiti le vpliv na njiju in ju napolniti z vsebino, ki jo mladina na primer v plesu že tako odkriva: priljubljenost za uk lepega vedenja, lepah manir, spoznavanja novih ljudi itd. Sport lahko postane vzgojna sila, če ga bomo očistili fanatizma, gola rekorderstva in enostranske pretiranosti, vendar je treba pri mla-

dini kot prvo vrednoto osvestiti delo, učenje, znanje.

Ko so govorili o družtvih, je bilo rečeno, da se motijo tisti, ki mislijo, da morajo organizacije Ljudske mladine postati navadna agencije za vključevanje mladine v društva. Delegati so poudarili, da je predvsem naloga društev, da skrbijo za take oblike dela, ki bodo dovolj pisane in privlačne za vso mladino. Pri tem pa morajo vedeti: prosvetna društva, da vsa mladina nima niti smisla niti želje, da bi igrala in pela; telesnovzgojna društva, da vsa mladina ne želi samo telovaditi in izvajati proste vaje; športna društva, da je v nogometni reprezentanci lahko samo enajst ljudi itd.

Konferenca je spregovorila še o mnogih drugih oblikah dela. Na koncu je izvolila 6 delegatov za VI. kongres LJM in napovedala zelo plodne zaključke.

V gasilski službi naj sodelujejo tudi žene

Z zaključkom koledarskega leta smo gasilci pričeli skenčati tudi poslovno leto 1967. Ob tej priliki se bomo v mislih nehoti odpravili še enkrat na pot, ki smo jo prehodili v naši organizaciji od lanskih občnih zborov. Zaustaviti se bomo pri naših uspehih, jih pretenali in ocenili, ter ugotovili, kdo je k nim največ pripomogel. Naša pot pa ni vsekoli gladka in je ne krasijo samo uspehi, pač pa čisto nalezljivo tudi na neuspehe, pomankljivosti in težave. Ob njih se bomo zaustavili in poiskali vzroke naših neuspehov. Na te moramo biti posebno pozorni, da se bomo napakam izognili v prihodnosti.

Posebna pomembnost letošnjih občnih zborov, mimo katere ne smemo, da se ne bi ob njej zaustavili, so volitve novih upravnih nadzornih odborov. Nimanam namena obravnavati vprašanj, ki so v zvezi s pripravo, organizacijo in izvedbo občnih zborov na splošno, pač pa bi hotela izraziti svoje želje v zvezi z volitvami, in to v objem smislu, se pravi s področja dela žena — gasilk. Ravno v zadnjih povojnih letih se naše slovenske žene zavedajo pomena in potrebe dobre preventivne službe in vedo, kje je njihovo mesto. Številnim deželnim in občinskim gasilcem se vedno ne smemo zadovoljiti, pač pa smo dolžne sedanje število žena v gasilskih organizacijah še povečati na ta način, da v gasilstvu ne bodo manjkali žene, ki ne terjajo posebnih telesnih moči.

Prav je, če si malo bližje ogledamo dolžnosti, ki jih lahko opravljajo v gasilski službi tudi žene in dekleta. Kakor v vseh drugih organizacijah, je tudi v gasilskih precej administrativnih funkcij. Zakaj ne bi zamenjali krepkega tajnika, blagajnika, vzgojitelja gasilskih pionirjev ali člana nadzornega odbora v dru-

Nad. na 6. strani

„VISELI SPORED“ V DOBOVI

Tudi v Dobovi je mladinsko delo precej razgibano. Mladinke in mladinci vsako leto priredijo kaj posebnega in prijetnega. To se imajo mladinci posebno za hvaliti dobremu vodstvu in mlademu režiserju — študentu P. J., ki je znal mladino pridobiti za koristno delo. Mladinci so našli tudi »Veseli spored«, ki je bil zelo pisan in zabaven. Spored komičnih točk je trajal skoraj tri ure in poslušalci so bili kar omotični od neprestanega smehanja. Dvorana je bila tako nabito polna, da tega že dolgo ne pomnijo, odkar pripravljajo prireditev kulturnoumetniške sekcije pod okriljem mladinske organizacije.

Mladi režiser je znal mladince zvesti v osebo, ki so jih komične točke zahtevale. V tem veselju sporedu moram posebno pohvaliti nekaj točk, kot so to: Izpit za Vespo, Hlačnica, Srečna zmot, Mesecnica, Dobrodušna žena, Pridrca, Živiljenca dirka, Prizor iz hotela, Lovski izpit, Zenske klepetulje, zlasti pa Pesem o Laji, ki jo je mladi režiser sam skomponiral. Vse program je spremljal prijeten kvintet z ne-

katerimi lastnimi kompozicijami. Za ta uspešno izvedeni veseli spored gre zlasti zahvala že omenjenemu režiserju — študentu, voditelju KUD in predsedniku mladine kakor seveda tudi vsem igralcem.

Razen veselja sporeda, ki so ga mladinci dali v nedeljo, 29. decembra, še hkrati študirajo komedijo »Vzorni soprog«, ki jo nameravajo uprizoriti v drugi polovici meseca januarja. Prav tako so mladinci razveselili Dobovčane ob 29. novembra s prikazom ciklusa folklornih plesov.

Pomisli pa moramo, da so med delujočo mladino skoraj sami dijaki, ki težko žrtvujejo čas za najrazličnejše vaje, skratka, žrtvujejo čas, ki jim je potreben za odpočitek. Vendar živi v njih pravi duh socialističnega človeka. V njih se vzgajajo ljudje, ki bodo znali vsako delo voditi in izvesti.

Takih mladincev, kot so v Dobovi, si želimo še več, saj potujejo stavek, da je mladina naša bodočnost.

Kritik Dže

„Kaj pa čakate s šolsko reformo?“

Tako vprašanje mi je zastavil lani družbeno-politični delavec, ki se v to vprašanje ni poglubil. Od takrat se je pri nas že na mnogih sestankih razpravljalo o šolski reformi, ki je postala nujna potreba našega družbenega razvoja. Zahtevam socialistične družbene ureditve se mora prilagoditi tudi šola. Globoka družbena preobrazba po osvoboditvi zahteva nov šolski sistem, ki je zasnovan na rezultatih kritične analize podedovanega šolskega sistema in vzgojnih načel stare Jugoslavije. Ta kritična analiza je pokazala, da je v našem dosedanjem šolskem sistemu treba izvršiti korenite spremembe, tako v organizacijskem kot v vzgojnem pogledu v celoti. Sistem šolstva v stari Jugoslaviji je bil dvosmeren, to se pravi, da je šlo obvezno šolanje v dve smeri. Ena je bila namenjena in usmerjena k intelektualnim uradniškim poklicem, kamor so se usmerjali predvsem otroci premožnih slojev, le malo pa so se v te šole usmerjali otroci delavcev in kmetov. Po končani 4-letni osnovni šoli je držala ena pot v nižjo gimnazijo, ki je bila pripravljena za višjo gimnazijo, druga pa v nižje strokovne šole, obrtne šole in v neki meri še v meščanske šole. V stari Jugoslaviji so bile po večini štirirazredne ljudske šole, razen Slovenije, kjer je osemletna šola že stara, za nas nič tuja, če pri tem ne upoštevamo vsebine njenega dela glede na naš današnji družbeni razvoj. Takega podedovanega šolskega in vzgojnega sistema družbe, ki se ne neumno razvija, razvija sodobne proizvodne sile, modernizira industrijo in uvaža sodobnejšo tehniko, ne prenese več, ker je v tej družbi vsak državljani dolžan aktivno sodelovati v življenju skupnosti. Naša šola mora glede na naš družbeni sistem vzgojiti predvsem človeka proiz-

vajalca in upravljavca, in tej zahtevi mora biti tudi vzgojni smoter prilagojen. Nova šola bo torej morala izpolniti svojo družbeno funkcijo in naši mladi generaciji nuditi osnovne temelje splošne izobrazbe, na katerih bo v svojem nadaljnjem življenju razširjala in poglobljala svoje znanje o prirodi in družbi in dalje razvijala znanstveno, na dialektično-materialističnih temeljih zasnovano, o svetu, naravi in družbi. Sploh mora vzgajati mladino tako, da postane zavestni družbeni delavec sposoben samostojno ocenjevati in reševati družbene probleme, upoštevajoč osnovne pojme družbenega življenja iz lastnega prepričanja. Tak človek mora biti svoboden in sproščen, ki ga bo notranja potreba gnala, da bo bogati svoje znanje in razvijal sposobnosti v korist družbene skupnosti z globoko odgovornostjo do nje. Da bo sposoben vskladiti svoje odnose do skupnosti z opravljanjem svojih dolžnosti in uveljavljanjem svojih pravic, da bo njegovo osebno življenje dostojno človeka.

Za ostvarjanje teh smotrov pri vzgoji mladine pa je treba skupnih naporov šole, družine, družbenih organizacij in ustanov. Gre za skupni družbeno-vzgojni smoter, za katerega mora vsak od navedenih faktorjev doprinesiti svoje.

Ali pa mi res čakamo z reformo, da bo Zvezna ljudska skupščina sprejela predlog komisije za reformo šolstva? Začeli smo jo že takrat, ko smo začeli uvajati v šolo nove oblike dela, iz katerih se je začel razvijati tudi nov vzgojni sistem v šolski praksi. Mnogi naši pedagoški delavci so se trudili, da bi vsebina šolskega dela in samo delo v mladino odražalo socialistično šolo in vzgojo. Z uvajanjem najrazličnejših krožkov v šolah se je naša šola začela vse bolj približevati

šoli kot družbeni ustanovi, ki vsestransko vzgaja in izobražuje našo mladino. Učilnice so se spremenile v delavnice, kjer se mladina sproščeno izživlja in zadovoljuje svoje interese. To pa se že uje-

PH UCENJU

ma z zahtevami našega časa in vodi na nova pota družbenega razvoja naše države na podlagi razvijanja socialistične

demokracije. Takega dela so se oprili sprva redki pedagoški delavci, tem pa so sledili še mnogi drugi. Toda tako delo se le polagoma širi, ker imajo le redke šole, a še te minimalne pogoje za to. Kako naj se tako delo razvija na šolah, kjer ni delavnic, sodobnih učil, knjižnic, sredstev za ekskurzije? Šolske sobe so po cele dneve zasedene. Na takih šolah si morajo učenci še vedno pasivno prisvajati predpisano količino znanja, kolikor pedagoški kader še ni spoznal, da šola ni življenjska, če je utegnena med štiri zidove. Šola mora biti v tesnem kontaktu z vsem dogajanjem v družbenem življenju.

Dobili smo nove časne učne načrte za prve štiri razrede v preizkušnjo. Ti še niso pomenili reforme šole. Zahtevali pa so od našega pedagoškega kadra, da pokaže svoje ustvarjalne sposobnosti za vključevanje svojega vsakodnevnega dela na konkretne okoliščine, prilagojene sposobnostim učencev. To pa zahteva od učitelja, da je vzgojitelj, psiholog in javni delavec, ker le ta bo našel pravi stik z življenjem. Čut odgovornosti do mladine in skupnosti, medsebojna pomoč med vzgojitelji, stik z učenci in starši in družbenimi organi v šolstvu lahko zagotovi uspeh. Zaradi enotnejšega vrednotenja časnega učnega načrta so bile v vseh učiteljski po občinah razprave. Rezultat tega dela še ni mogoče prav oceniti, pač pa je ob tem razpravljanju še nekaj prišlo do izraza preživetje gledanje na šolo in njene naloge ter učne načrte, ki so zahtevali prav zaradi svoje široke okvirnosti, ker ni prečlenjen popis gradiva, ki ga je mladina treba posredovati, kot so bili to nekdanji stari učni načrti.

(Konec prihodnjt)

Pence priprave

Povedal vam bom, kako sem pripravljen v novo leto! Samo nikar se preveč ne smejte. Znanec me je povabil tisto popolno dne na starega leta dan v svojo »Skodo«. Tega sem bil močno vesel, saj so me doma že nestrno pričakovali. Sofer je pritisnil na »gas«, da se je za nami kar kadilo, menda se je tudi njemu mudilo, saj se mu je na obrazu poznalo, da že komaj čaka, da bo zamenjal volan za kakšno brčko dečvo in jo zavrtel v triletnem taktu.

Toda komaj je vozilo nekoliko bolj zdrselo, je močno zaropotalo in voz se je nagel v stran. Tisti hip smo menda vsi nehali misliti na novotestno noč, še sofer se je ustrašil. Si lahko mislite, kako smo bili »besni«, ko je sofer povedal, da z vožnjo ne bo nič, ker se je zlomila prednja os, to pa zaradi tega, ker je cestarjem pošel gramoz. Že mesec prej so namreč dosegli in celo presegli plan potrošne gramoze in niso mogli več posipati tistih velikih luknj na cesti. Zaupno vam lahko povem, da smo v mislih vsi skupaj kleti, je sofer je tisto svojo misel povedal na glas, seveda s tako izbrani in sočnimi besedami, da jih ne smem ponoviti.

Kaj smo hoteli. Sofer se je nemočno udelel za volan, odprl radio in dejal, da bo moral počakati kak tovarnjak, da ga bo zavlekel v skodo, mi pa smo namerili korak proti domu. Potem smo si vsi skupaj sedli v roke, namesto običajnih čestitk, se pravi, namesto zdravlja, sreče in delovnih uspehov v novem letu, pa smo si zaželeli samo to: da bi vsi ti, ki delajo denar za popravila cest, pomislili, da pri nas v Zasavju nismo pripravljeni po »kisi župci« in da si smiselno želimo, če že ne betoniranih ali asfaltiranih, vsaj takšnih cest, da ne bomo v življenjski nevarnosti.

In veste, točno ob pol dvanajstih, torej že čisto na pragu novega leta, ko sem bil že skoraj doma, »cufus seve«, sem stopil v neko luknjo na cesti, noga se je čudno motvilila, in obzidal sem. Še sreča, da je isti hip pridrl za menoj neki zakasneli avto in s svojimi žarometi osvetlil moje nesrečo. Ljubezno se me strpali v avto in rekli, da sem jih rešil nesreče, ker bi oni itak zapeljali v tisto luknjo. Si lahko mislite, kako me je žena pisano premerila, misleč, da sem se »načukal«.

Židite, z najinim silvestrovanjem ni bilo nič, od same jeze vse je spravila v posteljo, le da nista zapala, ker mi je morala dati tople obkladke na poškodovano nogo. In končno mi je žena zaježala, da bi se kmalu pozdravil, pa da bi zasavske ceste tudi pozdravili...

Tiste dni pred prazniki pa sem v Trbovljah slišal čudne stvari. Tistemu tovarišu, ki je trdil, da je iz novega bloka K4 romalo kar 80% stanovalcev k polnočnicam, sem zaman govoril, da to ne more biti res, res pa je, da so šli le nekateri, pa ne zaradi pobožnosti, pač pa zato, da so se zahvalili za stanovanje, zase in za vse druge. Nekomu se pač morajo zahvaliti, kaj ne? Saj so se tudi zagorski otroci zahvalili, tople zahvalili starejšim ljudem, da so ob sprejmu Dedka Mrza spet postali otroci. Tisti veliki otroci so torej »ta prave« otroke kar pomemirali, ki je Dedek Mrza delil bonboni, pomemirani in piškoti. Naš Tomažek, pa ne samo naš, tudi več drugih Tomažkov, je celo skupilo, ker so veliki otroci že v kati zlati vsak poskus resničnih otrok, da bi se dokopali do kakšnega bonbončka. Ne morete si misliti, kako so se stari otroci (nič starejši ljudje) trli okrog sprejdu Dekda Mrza. Tudi čudnega, če so malone vsi otroci odšli kvevno domov, menda pa niso poslušali sporočila, da starejši Zagorjani še nikoli niso tako bogato praznovali Dekda Mrza kot letos. Nekateri so potem darovali svojim odraslim sinovom in hčeram vse tisto, kar je Dedek Mrza namenil za otroke, dobili pa so oni.

Tudi po drugih krajih so imeli Dekda Mrza ali vsaj kaj podobnega. Tudi na Senovem sem prijel, iskal tega Dedka, pa ga žal nisem našel. Spotaknil sem se namreč na cesti, seveda, spet je bila velika luknja. »Oh, Pepce«, je začela govoriti cesta, »ti ne veš, kako ljudje robanjijo, kadar hodijo po meni. Ali misliš, da sploh kaj pomagajo, ko me tista dva cestarja kdaj pa kdaj za silo zakrpa za navednim gramozom. Nič, čisto nič, a rečem. Povej vsem občanom, da naj na občini toliko časa iščejo denar, da bodo kupili ceste valjar, potem pa naj me na debelo posujejo z debelim gramozom in vse skupaj povaljajo. To me bo rešilo dolžnanske propada«.

Za konec še tole: Obljubim ti, tov. Maks iz Mosteca, da se ob prvi priliki oglasiš k tebi, ti pa glej, da boš imel pripravljenih kolč novic za mojo rubriko.

Lepe pozdrave

VAS PEPCE

Na Izlakah so zborovali VVI

Pred kratkim so zborovali na Izlakah nad Zagorjem vojaški vojni invalidi. Od 84 članov je bilo navzočih 65, kar je prav lepa udeležba.

Na občnem zboru so si izvolili nov odbor, a tov. Fr. Tomažič, predsednik občinskega odbora VVI Zagorje, je navzočim tolažil nov invalidski in pokojniški zakon. Mnogo težav so imeli in vsem so se zadovoljivo pogovorili. Sprevideli so, da jim oba nova zakona prinašata izboljšave. Tako n. pr. sedaj izplačana invalidnina po 1200 din za vsakega padlega borca. Mati, ki je dobivala, sedaj za tri NOV padle sinove 1200 din, bo prejela v bodoče 3600 din, itd. Po padlem sinu bo odlej dobival invalidnino tudi oče, ki prejema invalidnino za sebe, ker je bil ranjen v NOV.

V pokojniškem zakonu je novo to, da bo dobila odlej polno pokojnino po X. pok. razredu žena, katere mož je padel v NOV in je bil pred smrtjo v službi. In še več je bilo silisti dobrega za naše upokojece, posebno za tiste, ki žive sami.

Iz Kapel

Aktiv mladih združnikov v Kapeh si je na sestanku meseca decembra zadal nove naloge in napravil delovni načrt za to leto. Letos bo aktiv pričel urejevati zemljišče, ki ga je pred kratkim dobil od SLP, po zakonu namene. To zemljo so mladi združniki že preorali in vzeli vzorec zemlje za analizo. V kratkem bodo pričeli z ograjevanjem tega zemljišča ter ureditvijo topilnih gred v pomni namene. Žal ni v kraju več zemlje SLP, da bi jo obdelovali združniki. — Mladi združniki so sprejeli plan nagradnega tekmovanja, ki ga je razpisal okrajni odbor aktivov mladih združnikov. Tudi v kmetijsko združno šolo v Senovcih se je prijavilo 1 član. To šolo bi rade obiskovale tudi dekleta, žal pa jih ni starišarji ne pušče. Tako je že nekateri oče dejali, svojih hčerk, da lahko gre, da pa se ji ni treba več vrniti. Kakšen odnos imajo stariši do otrok, ko gre za njihovo strokovno izobrazbo, in vrh vsega še brezplačno? Ali ne pomislijo, da bo njihova bodočnost terjala tudi od kmetijskega človeka vsaj srednjo strokovno izobrazbo?

Za nos jih je polegnil

Na Silvestrovo se je, kakor običajno, zbralo mnogo mladih ljudi v gostilni Gabrijel na Raki, ki je v petju in plesu pričakovali novo leto. Med njimi je bilo nekaj mladih fantov in deklet, kot n. pr. Lado, Slavi, Verica in drugi. Tako po polnoči je odšlo iz gostilne sedem ljudi in neveljnost hitro so jo mahali proti železniški postaji Videm - Krško. Kako ne? Saj jih je tamkaj čakal neki človek, da jih popelje čez državno mejo, kjer bodo brez neč obozretel. Seveda preden so sedli na vlak, je moral vsak odšteti levo tisočake neznan, ki kot nagrado za uslug.

Tako se je odpravilo vseh sedem mladih lahkovrncev proti meji. Nedaleč od državne meje pa je nekaj neznanec mladim ljudem, naj izstopijo, ker si niso nevarnosti. »Kajake ti kaj«, je rekel, »sem po ceste«, in se ni več vrnil. Po daljšem čakanju so se odprle oči vsem sedmim zasleplencem. Ogrameženi in brez denarja so se drugam in vrtili domov.

Z. A.

Mlade glave so se strnile. Prišla je nova knjiga...

se nekaj tovarišev, ki niso več mladi.

Naloga, ki si jih je zadal občinski sindikalni svet za bližnjo bodočnost, zahtevajo prizadevnost in pomoč vseh odbornikov in funkcionarjev po podružnicah. Tako hodi svet, če bolj sistematično vzgajati sindikalne kadre, ki jih je treba seznanjati s problematiko našega gospodarskega, komunalnega in političnega življenja. Novozvoljeni odbor vržaja upanja, da bo začetne naloge uspešno izvedel.

Trije zaslužni delavci so ob tej priliki prejeli delovna odlikovanja.

Prizadevni elektrifikacijski odbor v Mrtvica

Malokateri kraj je bil v občini Videm-Krško v zadnji vojni tako hudo prizadet kot so bile vasi Brege, Mrtvice in Vihre. Ko so se izseljeni vrnili iz nemških taborišč v domovino, so našli le poškane domove in opustošena polja.

Dasi v teh krajih še danes niso zaceleline vse rane, ki jih je prizadeval okupator, so prebivalci vendar že pred nekaj leti začeli misliti na elektrifikacijo svojih domov. Tudi tu so se sprva porajale težave, sedanjemu petnajstčlanskemu odboru pa je končno le uspelo, da vprašanje premakne z mrtve točke. Tako so pred dnevi, že začeli postavljati nizkonapetostne napeljavne droge v vse tri vasi. Če bosta OLO Trbovlje in ObLO Videm-Krško kakor je obljubljeno, našla razumevanje za to akcijo, upajo, da bodo glavna elektrifikacijska dela v treh naslednjih končala do prihodnjega delavskega praznika 1. maja.

Tako, pravno ob 11. letu so trboveljsko postrojevalci s konjsko vprego. Zdaj ima lepše čase, ker jo vozijo z avtom.

ZAGORSKA MLADINA NA NOVI POTI

Osrednja misel konference mladine v Zagorju: še za večje uveljavljanje mladine v družbenem življenju in polno vsebino ter za sodobnejše oblike dela. V prihodnje več pomoči aktivov mladih združnikov ter pionirski organizaciji. Dogovor za zagorske mladine sta se udeležila tudi član CK LMS Rudolfa Bregar in predsednik občine Alojz Lukač. — Preokret v delu zagorske mladine.

Življenje in potrebe terjajo svoje. Tako tudi mladina ni več zadovoljna samo s starim načinom dela. Nekateri dosežanje oblike dela namreč ne ustrezajo več. Zato je prišla iz vrst mladinskih aktivistov pobuda za nove oblike dela. To je prav gotovo znamenje razgibanosti zagorske mladine in njene pripravljenosti za delo. Mladi Zagorjani so se namreč že toliko izpopolnili, da lahko vsak čas prevzamejo odgovornosti in dolžnosti, ki bi jim jih zaupala družba. Pri tem pa prav gotovo ne bodo razočarali.

V prihodnje bo treba tudi več storiti za pomladitev vrst članov.

Uboga Ančka v Leskovcu

Dvorano združnega doma v Leskovcu je pred nedavnim hvalečna publika dvakrat napolnila. Učenci osemletke so se ponovno predstavili. Tokrat so nastopili z Golievo »Uboga Ančka«, pravilčno igro v štirih dejanjih.

Igra je bila zahtevna. V njej je namreč nastopilo preko stideset igralcev, med katerimi je bilo mnogo takih, ki so bili prvič na odru. Glavni igralci so podali svoje like zelo doživeto, lepo pa so se izkazali tudi drugi. Originalne kulise so izdelali pionirji sami, a kostume je posodilo Ljudsko gledališče. Najboljši igralci so bili odbarjeni s knjižnimi darili.

Igro je režirala z veliko poštvalnostjo Milena Bonča, predmetna učiteljica v Leskovcu.

Mladi gledališčniki so tudi sedaj zelo aktivni in nam obljubljajo kmalu novo premiero.

V. B.

nov Zveze komunistov oziroma za vključevanje naprednih, razgledanih in sposobnih mladincev v vrste ZK. To delo je bilo doslej vse preveč priložnostno. V prihodnje bo potrebno, da se to popravi, saj je na terenu dovolj mladine, ki ima za to vse pogoje. Nujno potrebno je nadalje večje sodelovanje med osnovnimi organizacijami in LMS. Tako bodo potem uspehi dela lahko še večji.

Mladinska organizacija bo morala v prihodnje nuditi še večjo pomoč pionirski organizaciji, ji pomagati pri delu v kroških in podobno. Tako si bodo vzgojili nov kader mladine, ki bo vreden naslednik sedanje generacije zagorske mladine.

Rudarski mladini so vse doslej poveljali premalo pozornosti. Napak bi bila zato misliti, da ta mladina nima problemov

— nasprotno: dovolj jih je, toda doslej se ni nihče zanimal za njihovo rešitev.

Da bi zagorska mladina kar najbolje došla VII kongres

PIONIRJI IZ TOPLISKE OSEMLETKE SO DOLGO DELARJI. SPLOH IMA TA ODRED VRSTO DELAVNIH KROŽKOV, V KATERIH SO DELUJEJO MALONE VSI PIONIRJI

„Leva, leva“

IZŠLA JE PRVA ŠTEVILKA PIONIRKEGA GLASILA PIONIRKEGA ODREDA »IVAN CANKAR« NA TOPLISKI OSEMLETKI V ZAGORJU

Na uvodni strani, pod naslovom »Leva, leva«, stoji razpis naslov: Zakaj tak naslov? Pa berem: »Mladi smo, živimo v mladi, socialistični domovini. In mladost daje ritem temu našemu življenju: samo naprej, vedno le naprej, v strunem koraku do popolne zmage človeka, osvobodilnega vseh spon in vez, prepričana v zmago socializma.«

Spodbudne besede profesorja Milana P. prvi številki tega lista za na pot življenja. Potem je tu še pozdrav mlademu listu izpod peresa ravnatelja Kumerja, ki pravi, da si močno želi, da bi se okrog njega strnili vsi pionirji, da bi list uspeval in raste ter da bi prikazoval mlado rast.

Sledijo prvi prispevki topliskih pionirjev. Tu je zapisek o vtisih z obiska v Tovarni usnja v Smartnem, iz Tovarne čokolade v Brestanici, Matjaž

Zupančič piše in bo še pisal o Pohodu bratstva in edinstva po Bosni, seveda droben zapissek o Dedku Mrazu, urednik Rado Palčič se je predstavil s pesmiko Striček Gozd. XY — verjetno prizadevna voditelja baletne skupine Mery Jurčeva — daje mladim nekaj skopih podatkov o baletu, po obljubi, da se bo oglasila še tudi prihodnjik. Čz opisuje na pol drugi strani staro Zagorje, zanimivost, ki bi ugnila zbuditi zanimanje tudi pri starejših ljudeh, Majda Ludovik piše o pevskem zboru, Verica Borštnar je poskusila svojo spretnost s sestavkom »Vapne ni jam«, sledijo še »Cvetke iz domačih govorov«, rubrika, ki bo v sešvati obliki prinašala zanimivosti iz življenja v šoli.

Številko končuje nagradna uganka.

Prve bradze so torej zaronale. Prvih 120 števil je torej zagledalo luč sveta. Nikar ne vprašajte, čemu ni tiskanih vsaj toliko, kot je vseh pionirjev na tej šoli! Ze tej prvi številki je botrovalo tisto: pomanjkanje denarja. Kaj, ko bi jim pomagali, saj ne potrebujemo dosti, le toliko, da bi list razširili na vse zagorske šole, da bi postal glasilo vseh zagorskih pionirjev. Se le po-

ZKJ, ki bo v Ljubljani, je občinski komite LMS Zagorje razpisal tekmovanje aktivov, da tudi ona na kar najbolj slovesen način dočeka kongres.

Tudi v ostalem imajo precej načrtov, da delo mladinske organizacije izboljšajo. Zagorska mladina hoče delati in se udeleževati. Treba je le najti polno vsebino in sodobnejše oblike dela (ma)

Halo 91!

Prosim te, povej mi, ali so kite še modre oziroma ali bodo še sploh kdaj? J. K. Trbovlje

O, Jožica, Jožica, kakšno vprašanje! Nikar ne išči same usode, kar je moderno. Seveda, nosi kite, prepričan sem, da se ti podajo, boš vsaj originalna.

Zavedam se, da smo pri nas v povojnih letih marsikaj izboljšali in zgradili, toda povej mi, zakaj smo tako zanemarili ceste. Veš, sem sofer in živo občutim to nesoznanečje! V. C. Trbovlje

Veš, brez vsakršnega pridržka ti pritrjujem. Samo za to nisem krivi sam, marveč, vsaj tako menim, tisti, ki so pozabili, da tudi skoki naš okraj drže ceste, ki jih je treba izboljšati. Vsi naši politični in gospodarski forumi so trdno odločili potkati na vsa vrata in zahtevati sredstva za izboljšanje naših cest. Verjamem, da nisem preveč vnet ljubitelj veselice, toda na starega leta dan sem redno rad poveseljalci v domu TVD »Partizani« v Zagorju, zadnjič pa ni sem mogel, ker je bil enostavno zaprt. Kaj praviš, ali je to prav? H. O. Zagorje

Predlagam, da misliš na prihodnje staro leto. Veš, nihče v Zagorju si ni upal prevzeti komande, zlasti za to ne, ker je mala dvorana v domu zasedena z delavci, ki gradijo novo občinsko poslopje. Kot rečeno: prihodnjik se bova skupno zavrtela že v novem Delavskem domu.

Znanec mi je povedal, da so v nekaterih naših industrijskih krajih dobili direktorji tudi po več sto tisočakov premij. Je res? R. S. — Brežice

Res! Samo, kot vem, pri nas, v naših krajih, samo eden in še ta kot nagrado za izum.

Po svetu mnogo govorijo o tretji svetovni vojni. Daj povej, ali moramo zares biti v strahu že sedaj, ob novem letu? T. R. Videm-Krško

Kjer koli si, kar koli delaš, vedno se zavzamej za mir. Resedica »mira« je več kot nalezljiva, in prebrisan bodi, da so že in še bodo povzeli za teboj milijoni ljudi. To bo vihar, ki bo onemogočil silernu vojno.

Nikar zametiti, če vprašam se enkrat po cenah živil. Moka se je spet podražila in pri zadnji bodo spet potrošniki. Kdo bo ustavil naraščajočo dražnjo?

Mi sami, če bomo imeli nekoč doma dovolj živil.

TELOVADNI DVOBOJ KRAJN—TRBOVLJE

V domu TVD »Partizani« v Hotemžu pri Radčah bo v soboto, 11. januarja ob 18. uri, pričetek tekmovanja v vajah na orodju med najboljšimi telovadci okraja Kranj in Trbovlje. Nastopili bodo tudi telovadci, ki tekmujejo v državni reprezentanci.

Vse ljubitelje orodne telovadbe vabimo, da se udeležijo te zanimive prireditve.

Požrtvovalen krvodajalec

Eden izmed najstarejših krvodajalcev v našem Zasavju je 58-letni upokojenec Anton Bonča iz Zidanega mosta, ki se vsako leto odzove temu plemenitemu delu in z njim dokazuje svojo visoko človekano zavest. Tovariš Bonča naj bo svetel zgled vsem svojim prijateljem, znanem in ostalim.

Upokojenec — posnemajte ga! V. J.

POSAVSKO PISMO

kaj konkretnih predlogov za bodočo snovanje.

Razprava je bila živahna. Člani sindikata so se najbolj zavzemali za povečano izobraževalno dejavnost in v ta namen predlagali ustanovitev večerne srednje tehniške šole in gimnazije ter raznih tečajev.

Novo leto so tudi Posavčani lepo dočakali. Najlepše je bilo

Zasavski študentje so se pomenili o svojem delu

Ob pregledu storjenega dela v preteklem letu so študentje na letni skupščini Kluba posavske študentje izdali nalogo storiti vse, da pritegnejo k aktivnemu delu čim več članov. To delo naj bo tašno, kakršnega zahteva čas od nas.

Največ smo govorili o oblikah udeleževanja. Področja so tako velika in različna, da nudijo nešteto možnosti za polno aktivnost kluba. Niti en študent vprašanje »nezglednosti« in neaktivnosti nekaterih članov. Večinoma to ni živda študentov samih, saj pridno do gimnazije ideološko skoro popolnoma neizogojeni. Da v bodoče to popravimo, moramo vzpostaviti čim temnejše stike z mladinskimi organizacijami, predvsem srednješolskimi in kmetijskimi v Spodnjem Posavju.

Posebno aktualno je bilo seveda vprašanje, ki študenta zadeva

najbolj neposredno: problem študija. To se vedno bolj in bolj zaostre in tudi režim študija ni najbolj primeren. Kakor je bilo to že do sedaj v navadi, smo sklenili, naj kljub temu v bodoče povzročimo vsaj skrb študentov, da pridajo prvo leto v Ljubljano. Ta pomoč se izkazuje pri najbolj perečih vprašanjih: vprašanje stanovanja in hrane, saj je bilo stalno šibikom do sedaj preskrbljeno vsaj najnujnejše. Prav tako naj kljub pomaga študentom med političnimi s tem, da jim preiskrbi službo kjer bi praksa koristila predvsem pravnikom in ekonomistom. Vsega upoštevajmo vredno je bil tudi predlog, da študentje za svoja diplomatska dela jemljejo snov s svojega področja to je Spodnje Posavje. Polno hvaležnost gradiva čaka slavišče, gimnaziste, agronome itd. Zgleden primer je obdelava zemljišnega področja nekega starejšega člana.

Mesec dni je že, odkar spet voz avtobus v smeri Planinje — Krško in obratno. Promet opravlja podjetje »Avtopromet« iz Celja. Ljudje so veseli, da jim je omogočen prevoz iz oddaljenih krajev do železniške postaje. Priznanje zasluži tudi sofer tega avtobusa, ker je reden in točen, za kar so mu ljudje hvaležni. Ta ne pozna vmesnih postaj, niti ne gostlin. Pozdraviti moram nadalje predlog, da bo avtobus vozil tudi ob nedeljah. Razen teh ugodnosti pa je vožnja z avtobusom tudi precej cenejša.

Na Studentcu je precej živahna kulturna prosvetna dejavnost. PD »Matija Gubec« je našel idealno domo »Beguško«, ki jo je dvakrat uprizarilo na domačem odru in z njo gostovalo tudi v Sentvidu nad Planino. Ker nimamo primernih dvorane, se gasilsko društvo z ostalimi organizacijami zelo prizadeva, da bi zgradili nov prosvetni dom. Z delom se že pričeli in temelji so že izkopani. Za organizacijo tega dela zasluži vso pohvalo

Tako, pravno ob 11. letu so trboveljsko postrojevalci s konjsko vprego. Zdaj ima lepše čase, ker jo vozijo z avtom.

predsednik gasilskega društva. Seveda pa je samo prizadevnost gasilcev brez pomoči občine preamajna. Upanje imamo, da nam bodo tudi drugi nudili pomoč, zato smo vrnili pri delu, s katerim smo morali zaradi hudega mraza prenehati.

Pionirji so pričakali Dekda Mrza. 29. decembra. Ta jih je lepo obdaril, kar smo videli na srečnih obrazih otrok. Obdarovani pa so bili tudi predšolski otroci. Na akademijo je pionirski odred povabil tudi tov. Janeza Vipotnika, katerega ime nosi odred. Zaradi boleznih pa se ta ni mogel udeležiti prireditve. — Pionirji se lepo hitro pripravljajo na leto, ki jih je prispeval občinski pionirski svet, ki je denarna sredstva dobil od podjetja. Prav tako se zahvaljujejo KZ Studenec, ki je razen danil prispeval še 4.500 din v gostovini.

Želeli bi končno, da bi tudi po dedekski otroci kdaj videli sprejdu Dekda Mrza, kakor imajo to priložnost po vseh večjih krajih.

— K. A.

UREDNIŠTVO

NAROCILNICA

Naročam »Zasavski tehnik« in prosim, da mi ga začnete
podpisati s _____

Naročnino nakažem takoj po prejemu položnice.

Ime in priimek _____

Kraj _____ ulica _____ štev. _____

Pošta _____

Podpis: _____

Nekaj za razvedrilo

DVE FRONTI

General Saraj, glavni komandant zavezniške vojske na solunski fronti, se je, čeprav že prileten, oženil z neko mlado, zelo lepo Grkinjo. Ko je za to ženitev slišal Clemenceau, predsednik tedanje francoske vlade, je dejal: »No, zdaj bo moral general varovati dve fronti...«

x x x

Zena: »Ta ženska na oni strani oeste je zares srečna. Mož jo poljubi, kadar gre z doma in ko se vrne. Zakaj tudi ti ne storiš podobno?«

Mož: »Dobro poznam to žensko.«

NA SODIŠČU

Sodnik: »Obtoženi, vi ste lahko takoj videli, da denarnica, ki ste jo našli, ni vaša?«

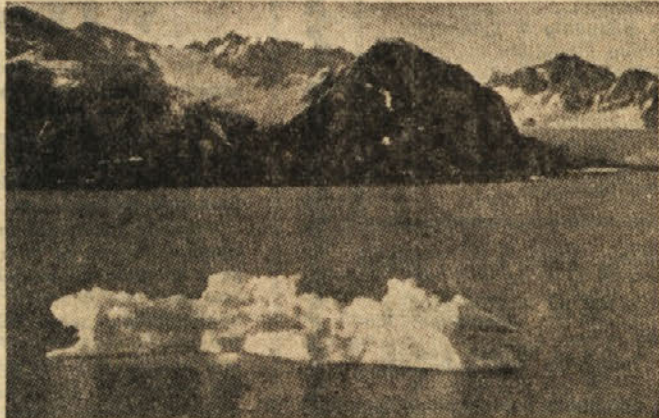
Obtoženci: »Morda, toda denar, ki je bil v njej, se mi je zdel zelo znan.«

x x x

NAJVEČJA UŽALITEV

Dva pijana prijatelja sta se prepirala, a ko sta izčrpala

ves register svojega besednjaka, reče prvi drugemu: »Uh, sovražim te kot prazen kozarec!«

Arktični svet

Kakšen bo SPUTNIK št. 3?

Skoraj — rok ni pobliže odrejen — bodo sovjetski znanstveniki spustili v vesoljstvo še tretji satelit. Tretji satelit bo z razliko prejšnjih dveh

Elain Shepard, 34-letna ameriška novinarka in žena upokojenega polkovnika letalstva, je zelo podjetna in se zdi, da bi se hotela uveljaviti z nekim posebnim podvigom: hotela bi namreč biti prva ženska na svetu, ki bo stopila na tla južnega tečaja.

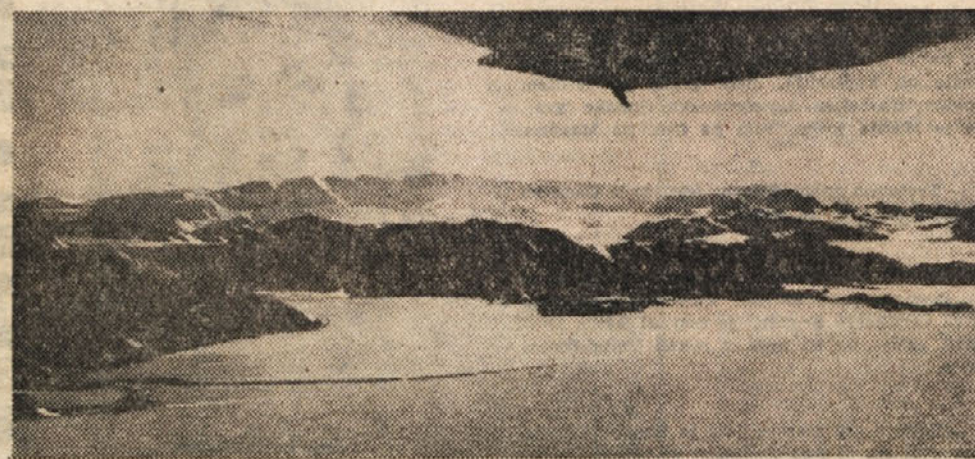
Ugotovila je namreč, da so v sovjetski odpravi, ki v okviru geofizikalnega leta opravlja proučevanja in prodira proti južnemu tečaju, tudi tri Rusinje. Domnevajo, da bo ena od teh odšla tudi na južni tečaj, tako da bi na ta način Sovjetska zveza dosegla še eno prvenstvo in ponovno v nečem prehitela Američane.

»Bil bi že čas, da bi tudi mi v nečem bili prvi!« — Pravi Elain Shepard.

Zdi se, da je podjetna novinka uspeła zainteresirati častnike ameriškega letalstva, ki sodelujejo v ameriški odpravi in da ima zato nekaj možnosti, da ji bo to njeno zamisel uspešno uresničiti, seveda če bodo Američani pohiteli. Elain Shepard je že bila na poti proti antarktičnemu področju in je prispela na Novo Zelandijo, od koder bi morala nadaljevati pot z letalom.

Toda tam so Elain Shepard zadržali. Iz Washingtona je namreč prispela brzjavka, da te ženske ne smejo pustiti na jug in da jo morajo takoj vrniti. Tako se je tudi zgodilo. Vkrcali so jo na štirimotorno ameriško letalo in pred dnevi je prispela v Washington, kjer je izjavila: »Počakati moram, dokler se spor ne razčisti. Mornarica je postavila svoj veto proti namenu letalstva, da me pošlje na južni tečaj, toda borila se bom in sem prepričana, da bom prva ženska, ki bo stopila na tla južnega tečaja.«

Ne obstaja torej le ljubosum-

Antarktika! Velik del belega Kontinenta je pokrit z mrtvimi orjaškimi gorami

no tekmovalje med rodovi ameriške vojske na področju raket in satelitov (česar se hkrati pripisujejo delni dosežki neuspehi Amerike na tem področju), ampak tudi glede tega, katera ženska bo prva stopila na južni tečaj.

ČE SKROMNOST NI NA MESTU...

Italijani so pred dnevi dobili na vpogled davčne prijavitve, tako da lahko sleherni vidi, koliko država pričakuje od njega, in koliko pričakuje od vseh državljanov.

V Italiji imajo zelo velike dohodke zlasti filmski delavci. Tako je Vittorio de Sica sam priznal, da je zaslužil lani nad 70 milijonov lir. Igralka Anna Magnani pa je prijavila le 3,5 milijona lir. Filmski režiser Roberto Rossellini pa je napisal na davčno prijavo le 1,5 milijonov dohodkov, čeprav se je zavezal, da bo plačeval svoj ločeni ženi Ingrid Bergman in njunim otrokom kar 800.000 lir mesečno.

Dohodke nekaterih filmskih producentov Golfrada Mombardi, in de Laurentisa (moža Silvana Magnano) in Carla Pontija (moža Sofije Loren) pa davčni inspekciji temeljito preiskujejo, ker upravičeno sumijo, da so zaradi »skromnosti« prijavili mnogo manj dohodkov, kot jih v resnici imajo.

Zdravnik posluša z rentgenskimi rokavicami

Seš mestne bolnišnice v Ansbachu v Nemčiji, Erich Theobald, je napravil »akustično rentgensko rokavico«, s katero lahko zdravniki v bližnji prihodnosti tudi poslušali šume na tistih krajih, ki so jih doslej samo avskultirali. V šivu enega prsta na rokavici je vgrajen stetoskop, ki je vezan z metalnimi cevmi navadne zdravniške slušalke, ki se dajejo v ušesa. Zahvaljujoč tej »rokavici« bo lahko rentgenolog prisluhnil šumom, ki nastajajo v pljučih pri dihanju, kakor tudi jakost in ritem srčnih utripov, in to istočasno, ko bo na rentgenski plošči opazoval prsni koš s srcem in pljuči.

Verjamete?

Črnici iz Južne Rodezije, ki si zaželijo spiti eno samo čašico evropskih alkoholnih pijač, se morajo legitimirati in pokazati dokumente, iz katerih je razvidno, da imajo akademski naslov, se pravi, da so končali eno od fakultet na univerzah. To je prvi primer, da je taka diploma propustnica za gostilne.

Antarktika

Plače v lažnih bankovcih

Ni dolgo tega, ko so egiptovski časniki objavili z velikimi naslovi vest o največji falsifikatorski aferi, kar jih pamno na Bliznjem Vzhodu. Po obvestilih iz uradnih virov je bilo lani v obtoku več deset tisoč bankovcev po pet egiptovskih funtov. Po podatkih egiptovskega tožilstva izvirajo ti bankovci iz Libanona in Libije. Za razširjevanje teh bankovcev so skrbele »nekateri arabske osebnosti«, ki so potovale med Libanom, Libijo, Francijo in Izraelom. Ena od teh osebnosti kaže ni bil nihče drug kot bivši ministrski predsednik neke arabske države.

Zanimivo je, da so vsi egiptovski uradniki, ki so v službi pri libijski vladi, prejeli več mesecev svoje plače v lažnih bankovcih.

Politični mozaik

NI BIL IZVOLJEN

V nekem mestu blizu Kuala Lumpura na Malaji so bile pred kratkim občasne volitve. Kandidat, ki je bil predviden za predsednika občine, je bil trgovec Liao Sen. Vse je kazalo, da bo izvoljen, če ne bi prišlo vmes nekaj drugega. Njegova žena je dala tiskati in je tudi nalepila po zidovih mestnih hiš plakate s sledečo vsebino: »Meščani, bodite previdni. Liao Sen vas bo varal, kakor vara mene, svojo ženo. Sami boste krivi, če ga boste izbrali!«

In res ga niso izvolili.

POLICIJA JE INTERVENIRALA 1280-KRAT

Zelo nenavadno, a vendar resnično je, kar se bo zgodilo v New Yorku, kjer bodo v kratkem vse šole dobile policijski komisariat. V šolah je namreč življenje postalo nevarno, zlasti za učitelje, proti katerim so učenci ofenzivni in brutalni. Samo v enem letu je morala policija na šolah posredovati 1280-krat. Zaradi tega so sklenili, da je bolje, če po vseh šolah postavlajo policijske komisariate.

KAJ JE S HARDINGOM?

Kdo ne pozna bivšega guvernerja s Cipra, maršala Hardinga? Njegovo ime se je pojavilo v londonskem časopisu »Times« v rubriki »Invalidi«. Nastalo je vprašanje, kako pride maršal Harding v to rubriko. Maršal je bil res v prejšnji vojni ranjen in mu na desni roki manjka nekaj prstov, ampak to je stara stvar. Videti je, da je ta vest prišla v list po pomoti, kajti on ni invalid, temveč sir John Harding je postal direktor Nacionalne provincialne banke. Torej je bivši guverner odšel med bankirje in v popolnoma razumljivo je, da mu je bilo treba dati nagrado za usluge, ki jih je napravil na Cipru.

POSADILI BODO GRAH...

Londonski časopisi so pred nedavnim pisali sledeče: Gledališče »Kings Lynna« se mora zaradi denarnih težav zapreti, ker ni subvencij. Igralci in igralka pa so preveč vzljubili svoje gledališče in so se odločili za nekaj drugega. Gledališče je namreč imelo velik park in igralci so sklenili, da ga preorjejo in zasadijo z grahami. Z neko tovarno so sklenili pogodbo, ki bo ves gledališki grah okupila.

Kaj ko bi ti igralci našli posnemalce še kje drugod?

AGATHA CHRISTIE

10

Hiša na sipini

KRIMINALNI ROMAN

»Maggie nikoli ne misli in ne razmišlja.« Zato pa se odlikuje z zvestobo in vztrajnostjo do dela, v ljubezni do bližnjega. Torej, dogovorjeno: prosila jo bom brzojavno, da pride v ponedeljek.

»Zakaj ne že jutri?«

»S sobotnim vlakom? Mislija bo, da že umiram. Ne, naj ostane pri ponedeljku. Hočete povedati Maggie o strašni usodi, ki me čaka, gospod Poirot?«

»Ste še vedno razpoloženi za šale? Pogumni ste, gospodična, in to me veseli.«

»Se vendar nekaj ostane za razvedrilo,« je odvrnila Nick.

Nekaj je bilo v tem stavku, da sem prisluhnil in jo vprašujoče pogledal. Ali se nama ni popolnoma zaupala. Kakšna skrivnost, ki jo hoče obdržati zase?

Ko smo se vrnili v sobo, je Poirot raztreseno vzel časopis z zofe. »Ali redno berete, gospodična,« se je poganjal.

»St. Loo Herald? Ne, ne temeljito. Preberem, kaj piše v pilmovanju, da se lahko orientiram. To objavijo vsak teden.«

»Da, razumem. V ostalem, ste kdaj naredili že testament?«

»Da. Pred šestimi meseci. Nekaj pred mojo op.«

»Kako, prosim? Vašo — op?«

»Mojo opacijo. Slepih. Nekdo izmed mojih prijateljev je zahteval, da imenujem izvršila testamenta. Storiła sem in zdelo se mi je izrecno važno. In določitev tega testamenta?«

»Hiša, ki ji pravijo — končnica — sem zapisala Charlesu. Kar je še ostalo — je malo — sem zapustila Freddie. Toda, verjetno bodo obveznosti — mislim, to je strokovni izraz — zapuščinske, presežene.«

Poirot ni nič pristavil. Potem ko je nekaj časa strmel v vzorec na preprogi, je vstal in dejal: »Poslovil bi se, gospodična. Au revoir! Dobro se pažite!«

»Pred čem?«

»Pametni ste. Da, tukaj imamo slabotno točko. V čem je treba biti previden? Kdo bi mogel to reči? Toda, zaupajte mi, gospodična. V nekaj dneh 'om prišel resnici do dna.«

»Do tedaj pa se varujte strupa, bomb, revolverjskih streliv, prometnih besed in pušic, namočenih v nepoznan strup južnoameriških Indijancev!« je dopolnila jezično Nick.

»Ali se sami iz sebe norčujete, gospodična,« jo je resno pokaral Poirot in odšel proti vratom.

Vendar je na pragu zopet obojaviljoče vprašal. Kakšno ceno vam je v ostalem ponudil Mr. Lazarus za portret vašega deda?«

»Petdeset funtov.«

»Oho! Moj znameniti prijatelj se je zastrmel v temni, prekanjeni obraz nad kaminom.«

»Kot sem vam že rekla, se nočem ločiti od starega gospoda.«

»Popolnoma vas razumem, gospodična.«

In s tem zagotovil je Hercule Poirot odkorakal ven.

»Poirot,« sem pričel, ko sva bila že na zrasli stezi, »še neka stvar je, o kateri vas ne bi hotel pustiti v nejasnosti.«

»In to je, mon ami?«

Povedal sem mu, kaj misli mrs. Rice o poškodovanih zavorah, ki bi bile kmalu vzrok avtomobilske nesreče.

»Oho, to je pa zanimivo. Vsekakor so še posebne vrste ljudje, ničemurni in histerični, ki v želji, da bi se govorilo o njih, dožive vsakovrstne čudovite rešitve pred smrtjo in vam skušajo natvesti presenetljive zgodbe. Takšni ljudje pogosto prizadenejo sami sebi hude telesne poškodbe, samo da bi bila zgodba verjetnejša.«

»Vi vendar ne mislite, da bi...«

»Uvrstila gospodično Nick v to skupino. Ne, to ne, Hastings. Pomislite li, kako težko smo jo prepričali, da ji grozi nevarnost. Za konec si je nadela še masko na pol porogljivo nevestnosti. To dekletke je vzorni primer današnje mlade generacije. Mrs. Riceove pojasnijo ne izgubi prav nič na sebi zaradi tega. Kaj jo je moglo napotiti, da je to rekla? In zakaj jo povedala to, pa čeprav bi bilo na stvari kaj resnice. Nepotrebno je bilo — skoraj nespretno in brezobzirno.«

»Da, prav imate,« sem dejal. »Takorekto, za lase privlečeno v ta razgovor — brez tehtnega vzroka, kolikor lahko presodim.«

»To je čudno. Res, nekaj čudnega. Toda jaz se vedno razveselim, če se pojavijo takšne izredne postranske okoliščine — nakažejo pot.«

»Pot — kam?«

»Izvrstni moj Hastings, vaše prste polagate na rano!«

»Kam? Kam?«

»Zakaj ste vztrajali na tem, da mora priti Nickina sestrinica, Poirot?«

Moj prijatelj je obstal in s kazalcem živčno zamahnil po zraku. »Razmiselite vendar, Hastings. Kako se nama ustavlja. Kako se nama vezane roke! Preganjeni morila, potem ko je opravil dejanje, je igračkarija, vsaj za moza moje spretnosti... Z izvršenjem zločina se je morilec tako rekoč podpisal s svojim imenom. Toda v našem primeru zločin ni bil storjen in še ved, to ne želimo. Odkriti zločin, preden je storjen, je težava, pred kakršno je redkokdaj bil kakšen detektiv.«

»Kaj je naš glavni namen?« je nadaljeval v polnem zanosu. »Varnost gospodične. To pa ni lahko, dragi moj Hastings. Ne moreva noč in dan paziti nanjo. Ne morem niti kakšnega pametnega policista postaviti pred njena vrata, da bi jo varoval, prav tako ne moreva prebiti noči v spalnici s'upno z mlado damo, tako, da je zadeva do skrajnosti težavna.«

Nekaj pa lahko vendarle postaviva morilcu na pot ovire s tem, da gospodično opazujemo in ji pridruživa eno povsem nevtrarno pričjo. Za pripravo obvoja mi je potreben zelo spreten človek.«

Umolknil je in dejal nato z neodločnim glasom: »Toda, veste česa se bojim, Hastings?«

»No?«

»Da je on zelo spreten človek. In ta občutek me vznemirja. Res, Hastings, tako nemiren se nisem bil nikoli.«

»Poirot, živčnega me delate!« sem vzkliknil.

»Živčen? Mislite, da jaz nisem? Čujte, prijatelj moj, ta nedolžni časopis »St. Loo Herald« je bil odprt in preprognjen, ležec na naslonjaku zofe, no, na kateri strani le? Tam, kjer se v mali rubriki bere tole: »Med gosti, ki so se namestili v hotelu Majestic, se nahaja tudi mr. Poirot in stotnik Hastings«. Vzemimo, da je kdo ta zapisekbral... Poznajo moje ime, povsod in vsakdo ga pozna.«

»Miss Buckley ga ne pozna,« sem mu vpadel nagajivo v besedo.

»Ona je zmedeneč — ne pomeni nič,« je zagodrel prijatelj. »Kakšen resen človek, razen tega zločince, me pozna. Prestrašil se bo, čutil se bo, si stavlil vprašanja. Trikrat je poskusil moriti in sedaj se naenkrat pojavi na prizorišču Hercule Poirot. Ali je to slučajno srečanje?« je vrtalo v njem. Strah ga bo tako prevzel, da bo uvidel, da to ni slučaj. In potem?«

Gledal bo, da čimprej izgine. »Da, če je resnično predren, se bo odločil za bliskovit udarec. Se preden mi bo mogoe kaj pozvedeti, bo gospodična — bums — mrtva ležala na tleh.« Tako bo storil mislilni razbojnik!«

»Toda zakaj mislite, da je še kdo drugi razen mislilni Buckleybral zapiske?«

»Miss Buckley ga gotovo ni brala. Ko sem omenil svoje ime, ji to ni ničesar povedalo, niti ji ni bilo znano. Niso opazovali njenega obraza. In razen tega je dopovedovala, da je le zaradi pilmovanja pregledovala časopis. Na omenjeni strani pa sploh ni bilo te tabele.«

»Vi mislite, Poirot, da je nekdo v hiši...«

»Da je nekdo v hiši, ali nekdo, si je vstop namerl.